

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,*
- *пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић,*
- *оптужени Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис,*
- *браниоци, адвокат Здравко Крстић, адвокати Градимир Налић и Игор Олујић, адвокат Војислав Вукотић, адвокат Миладин Живановић, адвокат Јасмина Живић, адвокат Бранко Лукић, који ће на овом претресу мењати и адвоката Ђорђа Калања, адвокат Гордана Живановић, адвокат Слободан Живковић, који ће убудуће поред одбране оптуженог Саше Стојановића, бранити и оптуженог Александра Николајидиса, по решењу председника суда и адвокат Бранислава Фурјановић, која ће на овом претресу мењати и адвоката Миодрага Планојевића.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председнице, да ли допуштате да око 12 напустим претрес, колега ће остати, имам обавезу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Данас ћемо можда мало раније да завршимо, јер једној нашој колегиници је умро супруг, па неки од чланова већа ће да иду на ту сахрану, па сам мислила да паузу данас и не правимо. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја бих, такође, имао потребу од 12, ако би радили до 12, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо баш до 12, мало ћемо дуже, а реците ми, ко ће да Вас мења.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Вукотић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес почиње у 9 часова и 40 минута и наставља се испитивањем оптуженог САШЕ СТОЈАНОВИЋА, а из суднице СЕ УДАЉУЈУ оптужени Зоран Косијер и Драган Бачић, који нису изнели своје одбране, с тим што се оптужени Драган Бачић упозорава да сачека ван суднице, уколико данас будемо стигли да започнемо са његовим испитивањем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам један предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Пошто сам чуо сада да ћете вероватно раније да одете, односно отприлике, један, пола два, ако сам ја то тако разумео, не знам када је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, отприлике.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па бих замолио ако дође Бачић на време, да се онда ја не бих враћао, у 12 идем, па нема потребе за један сат да се враћам, да не буде Бачић данас, него сутра. Мислим, то је моја молба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда и нећемо стићи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можда иначе неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако почнемо сада са Стојановићем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша Стојановић, изволите.

ОПТУЖЕНИ САША СТОЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон. Реците ми, у вези ове јединице, оружане групе или како већ, «Душан Силни», шта је представљала та јединица или тај одред, неко каже јединица, а неко каже одред, неко каже оружана група. Ви сте у истрази рекли да сте од територијалаца у селу чули да Вас сматрају одредом «Душан Силни».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте, неки су помињали да се та јединица зове «Душан Силни». Онда када је као сведок саслушаван Борисав «Бата» Михајловић, он је рекао на записнику из истраге од 16. новембра 2007. године, да «добровољци који су прикупљени преко странке Српска народна обнова су се симболично звали «Душан Силни» и то негде после Пакраца, значи негде март 1991. године, а крајем 1991. године је тај назив промењен у «Бели орлови», с тим да то није била нека посебна формација, него је увек деловала у склопу територијалне одбране. Да ли је то тако било?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја не могу прецизно да одговорим на то питање, зато што нисам био упућен у уопште у организацију те групе или да назовем, јединице. Ја знам да смо ми отишли, да сам се ја прикључио групи која је отишла у Ловас, а задужење смо добили од територијалне одбране у Шиду, тако да немам спознају да је то била јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када се Ви први пут сусрећете са тим, да кажем, «Душан Силни», да вас зову тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У самом Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом Ловасу, а пре тога, кажете, били сте у Тењи, не знам да ли сте после били још на неким ратиштима.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да, био сам на више места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте још били?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не бих желео да одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми, да ли сте и тамо исто у истим саставима, групама, били, да ли сте и тамо имали неки назив или како?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, ја нисам у, на другим местима нисам учествовао са овим људима, већ са војском и другим групацијама, тако да само овај пут сам био у групи коју су сматрали да се зове «Душан Силни», а то сам чуо од људи на лицу места када смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тамо постојала још нека група, Ступарева група, чули смо овде у судници, имамо и неке оптужене, да ли сте чули за такву неку групу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам уочио да се на лицу места налази више група, али нисам знао коме они припадају и како се зову. Оно што

знам само да када смо дошли на, када смо дошли у Ловас, да нам је замерено, да нисмо ни требали да долазимо, када смо закаснили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те друге називали «Душан Силни»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тог, да ли сте га виђали тамо Славка Ступара?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја човека не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали тамо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Први пут сам га видео у истражном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали тамо припаднике неке те друге групе, других група?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам колико је група било, имао сам утисак да има више група, бар по кретању тих људи по селу. Приметио сам да извештан број људи је, да тако кажем, се не раздваја и имао сам утисак да има више група, да има више од две групе, али то је само мој утисак, ја заиста не знам колико је било људи и колико група, нити ко је био претпостављени њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Вама био командант?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисмо имали команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисмо имали команданта. За мене је ауторитет био «Бата», Борисав Михајловић као човек са искуством и са одређеним профилем личности који се мени допадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте тамо били без икакве команде?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, условно речено, да, али је «Бата» имао доминантну улогу, зато што је, да кажем, био ауторитет и он је имао контакте са војском и неким властима или већ не знам са ким, а обављао је задатке заједно са нама, задатке обезбеђења села на периферији, док није био, док се није разболео јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте Ви спомињали да сте добили неку потврду територијалне одбране и да сте Ви тамо по Вашем сазнању ушли у састав територијалне одбране, а ко је био командант територијалне одбране?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја то не знам. Знам само име човека који ми је дао потврду, који се потписао на тој потврди, али он се потписао као председник Месне заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ђуро Продановић. Иначе, не познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Чак нисам сигуран да ми је и тај човек дао потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је тих дана, Ви сте, значи, према Вашој.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја ћу, мени је замерено прошли пут, да нејасно говорим и да се не чујем. Ја сам прошли пут имао великих проблема са алергијом. Трудићу се данас да будем разговетан и гласан, али то вероватно не може да дуго траје, тако да Ви ме опомените ако се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се буде лошије чуло.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ако се будем лоше чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте, према Вашој одбрани, били у месту Ловас 11. октобра 1991. до 21. октобра.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана пре значи овог догађаја на том минском пољу, да ли је било неких оружаних дејстава?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца, где су била та оружана дејства, од кога?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Паљба која се повремено дешавала за мене је била релативно слаба за ратно стање. Сматрам да је ситуација у селу била релативно мирна, али је једино било паљбе са периферије села према положајима, из кукуруза или неких њива, по нашим положајима на периферији села и чула се паљба унутар села, нарочито ту ноћ. Мада сматрам да та паљба унутар села је вероватно била од наших снага због страха и неспоразума између стража. А паљба би почела тако што би неко отворио ватру са периферије, узнемирио стражу, а они онако уплашени и збуњени су отварали неконтролисано ватру и претпостављам и према другим стражама и верујем да је највећи део паљбе био између наших снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неку информацију, да ли се неке хрватске паравојне формације налазе ван села, по ободима села?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, причало се. Два пута сам осетио, мислим два пута сам био ја изложен ватри, само два пута, једном ноћу, то је било непрецизно и једном дању, када нисмо очекивали и тада је мало фалило да неко погине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Паљба није била са малог растојања, то је отприлике са више од триста метара, триста, четиристо метара, можда и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то када кажете, причало се, да ли су то биле неке формације неког већег бројног састава или су то били неки поједини отпадници или, у ком смислу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја у том смислу не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнање?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Само могу да претпоставим по јачини дејства, да су то биле мање групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мање групе.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Које су, једино што су могле да отворе изненадну ватру и евентуално да унесу панику или да случано неког погоде. Права сазнања немам, нисам ни могао да уочим те људе који су отворили ватру на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте чули када сте дошли у Ловас или тих дана, значи тих неколико дана Вашег боравка пре овог догађаја, да су нека подручја по ободу села минирана, да ли сте имали тако нека сазнања?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједног момента нисте дошли до неког сазнања да Вам је неко рекао, водите рачуна куда се крећете, има тамо неких мина, без конкретне локације?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нико није то рекао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али сами смо морали бити опрезни, пошто смо знали да се у том рату неконтролисано користе противпешадијске мине и имао сам искуства са тим раније да су људи страдали због неопрезности. Права сазнања нисам имао, само сам могао да претпоставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је неколико дана пре овог догађаја, на четири локације ЈНА постављала мине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто сте причали да сте некада у војсци били војни полицајац, па онда кажете, били сте у резервном саставу бригаде Савезног СУП-а, да ли Ви имате сазнање да је недозвољено водити цивиле у војне акције?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, то свако нормалан зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овога дана када се ово дешавало, зашто сте пристали да учествујете у тој поворци, да кажем, у тим колонама, ако сте имали то сазнање?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам био свестан да се они воде у акцију, претпоставио сам да се воде на неки рад, пошто су, већи број њих је био у радним оделима. Потпуно ми је било неприхватљиво да они

иду са нама у војну акцију и нелогично. Ја сам себи објаснио да вероватно, пошто идемо јавним путем према тим привредним објектима, не знам који су били, ја сам претпоставио и себи сам објаснио да вероватно иду људи да раде нешто, јер сам претходних дана виђао групе људи такође у радним оделима и цивилним оделима, да су се кретали по селу пешке или на моторним возилима, тракторима. Нисам имао друга објашњења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте и прошли пут на претресу, а и у истрази, спомињали да сте имали сазнање да се иде у неки претрес терена?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, непосредно пред покрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, значи имате сазнање да се иде у претрес терена и видите неке цивиле да и они иду са вама.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Треба да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сада рекли.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Управо ово што сам рекао, нисам могао да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сте сада рекли, али Вас ја питам, пошто у истрази ниједног момента истражном судији нисте спомињали да је Ваша претпоставка била да се ти људи воде у неке радове. То сам први пут чула овде на претресу. У истрази нигде нисте спомињали, чак Вас је истражни судија и заменик тужиоца су Вас питали, «а шта ће вам ти цивили», а Ви кажете, «ни мени није јасно, они могу бити само сметња у извођењу једне такве војне акције»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сада од истраге до претреса сада одједном убацујете ову претпоставку да се воде на радове?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја и тада нисам могао другачије да објасним, само што се нисам изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш су потенцирали, истражни судија и заменик тужиоца да објасните, па шта ти цивили, откуд цивили, а Ви кажете, «па они само могу претстављати сметњу у таквој једној војној акцији, ја сам био исто зачуђен, изненађен, није ми било јасно, чудио сам се» и не рекосте ниједном – претпостављао сам да иду на радове?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, ево сада кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можда сам био напет, па нисам могао да резонујем да је то битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, о униформи и оружју ових шест људи за које тврдите да их знате и да су.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Пет, ја сам шести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са Вама, да, за које Ви тврдите да су из Ваше групе, односно да сте сви били при некој тој групи, чији ауторитет је био Борисав Михајловић. Које су оружје они имали и које униформе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Оружје је било полуаутоматске пушке које смо добили када смо дошли у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви имали полуаутоматске пушке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, а униформе смо, ја не могу прецизно да се изјасним о униформама у тренутку тог догађаја, али знам да смо у Шиду добили војне униформе, стари модел, чојане, сивомаслинасте. Такву сам ја имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, сви смо добили, мада не комплетне, јер није било довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам конкретно за ову акцију, да ли је ко после тамо нешто мењао, или шта ја знам, да ли сте запазили шта од униформе, рецимо, има Драган Бачић?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим, али знам да је Миодраг «Мија» из Трстеника имао америчку војну униформу. Добио је у Шиду исто униформу као и сви остали, али касније је пресвукао и имао је америчку маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови наши оптужени овде, какву је униформу имао, рецимо, Јован Димитријевић?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Косијер?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се. Мени је најлогичније да буду у тим сивомаслинастим, али заиста не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је од оружја имао Драган Бачић?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Полуаутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јован Димитријевић?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сви смо имали исте пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Косијер?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте тако сигурни да су сви имали полуаутоматске пушке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Борисав Михајловић давао исказ као сведок 16. новембра 2007. године, он је рекао да су задужили и аутоматске пушке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ми сигурно нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао управо за припаднике са којима је он дошао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Вероватно се збунио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је, полуаутоматске пушке и четири до пет аутоматских пушака.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На двадесет људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам цигирам оно што је он рекао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није немогуће, али нас шесторица смо имали само полуаутоматске. Знам да је Јованова пушка остала у ливади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На записнику из истраге од 24. септембра 2007. године, истражни судија Вас је питао, овако, ја ћу Вам прочитати, то је страна 23 тог записника, каже овако: «Е, добро, је ли има неко са стране тих колона, знате да је главнокомандујући колоне, увек се иде са стране, да ли је био неко са стране да им командује, куда да иду, како да иду», а Ви сте тада рекли: «Било је официра, два или три».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја то не знам сигурно, претпоставио сам, али ја сам уочио те људе за које сам сматрао да су неке старешине тек када је дошло до гомилања војске пре ливаде, до нереди, после убиства оног човека и то су људи којима, то су људи из групе људи којима сам се ја обратио и рекао да је, постоји опасност са леве стране, са узвишења, и тих пар људи су једино реаговали на моју примедбу, па сам претпоставио да су старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сада друга ситуација. Овде Вас је истражни судија питао управо при кретању колона, «да ли је био неко са стране да им командује куда да иду, како да иду»; значи приликом кретања, не тамо ово сада што Ви причате, а Ви кажете: «Било је официра, два или три»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је моја забуна. Ја знам да су се са, да су из колоне излазили људи који су били у светлијим униформама и осматрали колону и покушавали да убрзају и да мало боље организују, пошто је кретање било неправилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо за те у светлијим униформама сте се изјашњавали, да су били у колони, па Вас је питао адвокат Бранко Лукић и Ви сте рекли «били су у колони».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, били су у колони, али су повремено излазили ван колоне и осматрали, зато што из колоне не може да се осматра, излазили су ван колоне и осматрали колону и покушавали да организују и да убрзају. Имали су, на неки начин, мало доминантнију улогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти у неким светлијим униформама, када смо већ дошли до тога, били исто неки добровољци који су припадали «Душану Силном» или некој другој групи ту?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, ја те људе уопште не познајем и ја сам рекао да када сам, када је колона пролазила поред школе и када сам ја брзо пребројао људе, ја сам њих сврстао уз војску, јер су били комплетно обучени, па сам претпоставио да су припадници војске. Али ко су они, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали ко је учествовао у нападу на Ловас?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли оног дана, да ли сте се распитали, биле неке борбе, ко је ту ратовао, шта је то било?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не. Била је мало непријатна ситуација и када смо дошли, управо због тога што нам је замерено, неки људи су нам замерили да нисмо требали да долазимо уопште када смо закаснили, а нисам знао где смо закаснили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је то замерио?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, неки од људи, од бораца који су тамо већ били, а не знам ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како замерају вам неки људи, а Ви не знате ко су?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Како да знам када сам тек дошао, вероватно су били добровољци неки. Дошло је до одређене резерве према нама, тако да нисам био баш расположен да постављам питања да се много интересујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе они имали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Разнолике, већином некомплетне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било међу њима у светлијим маскирним униформама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте, значи 24. септембра 2007. године, на страни 33, када је било приче о оном пуцању, о оној паљби тамо на минском пољу, истражни судија Вас пита: «Значи, у правцу леђа заробљеника, односно притвореника», а Ви кажете: «Да, и лево и десно». Тврдили сте, значи на питање истражног судије, да је пуцано у правцу леђа притвореника, Ви кажете да је пуцано.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Преко њих и ових наших бораца који су били са притвореницима, ова група од пет, шест, вероватно шест људи, зато што су, када је дошло до тих експлозија, сви су се бацили на замљу,

а војска је отворила паљбу према силосима и тим привредним објектима, преко њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пуцали ти што су се бацили на земљу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да су ти пуцали.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам, то је грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вас пита, страна 37, «ко је пуцао», пита Вас, «да ли су пуцали само ови који су били иза њих или ови са пута»; а Ви кажете: «Не, само ови који су лежали у детелини, који су се бацили на земљу». Тако сте рекли.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно, то се односи на ту групу војника која је била двадесет метара иза притвореника, а ова група од шест људи је била са притвореницима, напред и нису могли да, не знам ни у кога би пуцали и они су били изложени дејству експлозија и тројица њих су рањени, а четврти је вероватно само био повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас и нисам питала, нисам делила добровољце, војнике, него сам Вас питала, да ли су пуцали људи који су се бацили на земљу, Ви кажете, не.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сви су се бацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам исказ који сте дали у истрази, кажете, «да, пуцали су ти који су се бацили на земљу»; али сада их као војнике сврставате, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, на њих сам мислио. Али, на земљу су се бацили сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате Николу Вуковића?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у овој акцији?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа тај човек?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Висок, врло снажан, светлосмеђ или плав, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време како је изгледао, на то сам мислила, не сада. Да ли је био ошишан?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, имао је дугу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, он тврди у свом исказу када је саслушан као сведок, да је био ошишан у то време?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је, када смо отишли тамо, да је, ја мислим да је имао дужу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Горан Јеремић, да ли њега знате?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, мада ми је презиме познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте поменули оне беле траке, па сте рекли да је то било безбедније за људе, да носе те беле траке и тако даље. Реците ми, да ли сте приметили да постоје неки људи који не носе беле траке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Од цивила? Ја мислим да су сви носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, да ли мислите или не мислите, да ли сте видели или нисте видели?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се изјасним о томе, нисам сигуран. Мој утисак је да су сви носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, прошли пут сте помињали да сте Ви видели ово убиство у току кретања те колоне.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте видели да је то неко пуцао, што је у маскирној униформи и тако даље. Да ли се то дешавало на крају колоне ту?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да, на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пре тога?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На крају, али пошто је дошло до застоја, задњи део колоне се сабио и раширио, тако да могу рећи релативно на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било удаљено, колико сте Ви били удаљени од тог места?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мање од двадесет метара, близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је била та колона дугачка?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У покретну вероватно је седамдесет до осамдесет метара, претпостављам, а у застоју педесет, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам мерио, ово заиста са резервом кажем, претпостављам да је педесет метара или мање због сабијања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то се дешава испред Вас на удаљености двадесет метара од Вас, тај моменат пуцања и тако даље.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Двадесет метара иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Иза, мање од двадесет метара иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били, кажете, на зачељу колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта то значи, да је иза тог зачеља колоне било још?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, у тренутку када је колона застала и дошло до сабијања, ја сам осматрао леву страну, пошто сам приметио на том узвишењу неки објекат и неки покрет и са леве стране сам изашао

мало напред, тако да је само зачеље у том тренутку било иза мене, мање од двадесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је истражни судија питао у вези тога, да се изјасните, да ли сте видели ко је то пуцао и тако даље и тако даље, Ви кажете: «Не, био ми је окренут леђима»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, леђима, зато што је био иза мене и окренут лицем према човеку који је заостао и који је долазио, сустизао колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте се кретали тим зачељем колоне, да ли сте приметили да остају неки крвави трагови иза тих цивила?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли: «Ја сам сигуран да је Јован Димитријевић кренуо из школе», а оптужени Јован Димитријевић тврди да је био у задрузи пре кретања, био на доручку у задрузи и тако даље?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да се изјасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим како сте Ви тако сигурни, сигурнији од њега, он човек прича да је био то јутро?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што је група добровољаца била у центру испред школе и мени се учинило да сам га видео испред школе и када је колона, када је на крају та колона се формирала, ја сам остао под тим утиском да је он се у центру прикључио. Ако он тврди, ја заиста не могу да противречим, ако је он сигуран да је био у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он у својој одбрани тврди да сте Ви то јутро били у дворишту задруге, на прошлом претресу, тврди да сте били Ви у дворишту задруге то јутро?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између осталих, набраја кога је видео то јутро и спомиње Вас, то јутро пре кретања тих цивила.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Могу само да кажем да остајем при тврдњи да сам доручковао у школи и да сам био испред школе, тј. на углу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то он доручкује у задрузи, а Ви доручкујете у школи, зар се нисте сви хранили на истом месту?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јесмо у почетку, у задрузи, али када нас је мрзело да идемо, пошто је војска формирала кухињу у школи, а то је одмах прекопута зграде у којој смо боравили, врло често смо касније, врло често смо у каснијем периоду, ишли на доручак у школу где је војска доручковала, само што бисмо сачекали да они заврше, па ако нешто остане, да ми онда доручкујемо. Тако сам урадио тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте описивали своје задатке у месту Ловас, тврдили сте чување страже по ободу села, заседе. Реците ми, за те заседе, шта је то, какве заседе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На ободу села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, помињали сте неке заседе, па видим то се нигде није разјашњавало, какве заседе, какав је то задатак био?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, прикривена стража на периферији села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Чекање да неко покуша да изврши провокацију, да га уочимо и елиминишемо. То је заседа, значи прикривена стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да постоје неки затвори у месту Ловас?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада давали стражу у тој задрузи, испред задруге?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Испред задруге, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута и у којим приликама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Два пута сигурно. Мислим чак први дан одмах да сам одређен да будем испред капије и можда, после пар дана, још једном испред, на улазу у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао тај задатак?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Неко од домаћих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви ту чували у задрузи, шта се стражарило, шта се ту налазило?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, чували те машине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, чували смо објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чували објекат?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки објекат тако чували?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, само овај, када смо само давали стражу и заседе на ободу села, као што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут сте када сте причали о оном гажењу по том пољу детелине, причали сте да су пипали онако, газе, пипају ногама, па сам ја тражила да се изјасните шта то значи, Ви кажете: «То је из страха»; па сте онда рекли, да сте једном момента помислили да је то било неко симулирање.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто се изјашњавате да пипају ногама и други и трећи људи и војници, да ли то значи да су и они симулирали, о чему се ту ради, сви нешто симулирају?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, нисам био довољно близу да чујем о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, изволите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је оно убиство на путу, које се десило, на врло чудан начин. Тај човек који је извршио убиство, није се понашао нормално. Ја сам имао утисак да или није нормалан или је под дејством нечега и да је то оставило, врло узнемирили све људе који су били присутни и сматрао сам да после таквог догађаја и посматрајући понашање људи, наших бораца, да од акције нема ништа и да то што су сишли у ту детелину, да је то симулирање да нешто раде и да ћемо тако и завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, зашто симулирају сви остали, цивили симулирају, тако сам Вас разумела, зашто ови други симулирају када кажете да су и они пипали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су се војска и тих неких шест добровољаца које спомињете, да ли су се они кретали по детелини?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, део војске који је био у строју иза притвореника и ових добровољаца или војника, шта су били, нисам сигуран да су сви били добровољци, ових шест људи са цивилима. Знам за моје, али било је још пар људи за које не знам чији су. Сви су се кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, после тог дешавања, свега, да ли је ту неко давао инструкције да се разминира тај терен?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сви су имали неке идеје, али тек после једног времена када су се смирили мало. Настала је велика паника и дошло је до врло компликоване психолошке ситуације. Колико сам ја проценио, да се плаше једни других, да не дође поново до неких експлозија или паљбе и када су се мало смирили и када су рекли да је мина у питању и да је наводно самоубица активирао прву мину, добацивали су притвореницима бајонете и неке предмете погодне за пресецање жица и један од младића тих притвореника је први исекао жице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то добацивао, ко им је говорио шта да раде, како да раде?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наши борци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, из те масе неки људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у томе учествовали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, ја сам скренуо пажњу на трагове које сам уочио, а онда су остали присутни добавивали предмете цивилима и они су, тај младић је разрешио ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико је тако повађено, колико је извађено тих мина?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, изван број, није велики, колико је било довољно да буде безбедно извлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели те мине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Видео сам пар комада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су те мине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Потезне, распрскавајуће, противпешадијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је био ту неки сеоски макадамски пут, да сте учили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са десне стране тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на почетку те детелине или тамо према силосу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Према силосу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онда када сте леђима окренути асфалтном путу са леве стране, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако гледате.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Према силосу на крају детелине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко тамо проверавао, да ли је тај пут миниран?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека нагазна мина ту да сте видели од тих повађених?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, све су биле потезне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За те трагове што причате.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али било је и нагазних мина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то видели те нагазне мине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам их видео, већ сам видео по дејству. Када су извлачени рањеници, на крају извлачења један тешки рањеник је изношен и из те групе људи који су доносили, један је отприлике,

изгубио концентрацију и ишао је ван трасе за извлачење и нагазио је на нагазну мину у близини самог пута, поред канала и повредио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те потезне мине, да ли сте видели која је то врста мина?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, то је стандардна мина, у војсци која се користила тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала неко обележје, нешто?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се, то су ипак детаљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, који је број људи остао да лежи у детелини од тих цивила?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Више од двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од двадесет? Да ли су ти људи сви били мртви тада?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Верујем да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, који је број људи повређен?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Видео сам повређене, али не знам који је број, вероватно више од десет, мислим, нисам бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко тим људима повређенима, мислим на цивиле, помагао да изађу из те детелине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У каналу, када су долазили до канала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре доласка до канала?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, сами су се извукли. Постојао је велики страх да ће доћи до намерног активирања мина од стране притвореника због стања, због очајног стања у коме су се нашли, тако да нико није смео да прилази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када је експлодирала она прва мина.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Прве две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве две, да ли су ти људи почели, мислим на те људе које Ви називате притвореницима, да ли су почели да беже?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, пали, сви су се бацили или су пали на земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто сте прошли пут на главном претресу помињали да сте ишли на неки разговор код потпуковника Димитријевића.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на чији позив, одакле Ви да идете и како је текао тај разговор?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Када смо се вратили у село, неко од наших људи је дошао увече и рекао да би требало да сви очевици

догађаја и учесници оду на разговор код потпуковника. Ја нисам знао о коме се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Неко од наших људи, да објаснимо шта се десило и ја сам у тим вечерњим сатима отишао у школу, војник ме је спровео до потпуковника Димитријевића и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Један од војника ме је спровео до потпуковника Димитријевића, ту смо се упознали и он ме је испитивао о догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је питао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, како се то десило и интересовало га је, ко нас је одвео тамо. Али, ја нисам могао да одговорим на то питање, зато што нисам знао. И разговор је био, разговор је био истрзан, човек је био у лошем стању, психички, тако да нисам ни сигуран да је све разумео шта сам му испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још нечега, шта Вас је он питао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога, ко вас је тамо одвео.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, детаље о догађају, како се десило, да му објасним догађај. Немам ништа посебно да кажем о томе. Објаснио сам човеку шта се десило, он ме више пута питао, како је дошло до тога да одемо тамо и ко нас је водио, инсистирао је да му одговорим, ко је водио људе, али ја нисам могао да му одговорим, мада нисам сигуран да је све разумео шта сам му испричао, био је у лошем психичком стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био нечим изненађен, зачуђен?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, сви смо били изненађени и зачуђени и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још нечега из тог разговора?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је вођен тај разговор, кажете, у школи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али где?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим на спрату, у некој просторији, у некој мањој просторији. Није било електричне енергије и било је присуство неког импровизованог светла, мислим, акумулатор са неком малом сијалицом или нека лампа, тако да, у једној мрачнијој атмосфери и физички и психички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли су и други припадници Ваше групе ишли на разговор код потпуковника Димитријевића?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не знам, али претпостављам да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са неким разговарали, да ли спомиње још неко да је ишао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам имао прилику да разговарам, зато што су се догађаји после тога брзо развијали, већ сутрадан је дошла војна полиција, а после тог разговора, отишао сам на спавање, зато што сам био прилично исцрпљен, после таквог дана и после претходне ноћи, мислим да сам био на стражи, ноћ пре догађаја, тако да сам био исцрпљен и отишао сам одмах да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том разговору са њим, да ли, Ви кажете, он Вас је питао ко вас је тамо одвео, да ли сте Ви стекли утисак да он зна за ту акцију или да не зна за акцију?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам имао никакве представе, али претпостављам да је знао, логично је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим за догађај као догађај, да ли сте стекли утисак да је он знао да ће тог дана да се иде на тај претрес терена и тако даље?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, највероватније, није се изјаснио. Ја верујем да је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био зачуђен, изненађен, везано за присуство цивила у таквој једној акцији?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Колико сам ја њега схватио, он није могао да верује да се то десило. Ја сам му говорио, али човек као да није могао да прихвати да се то десило. Деловао ми је мало изгубљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пред Вама изражавао некакво чуђење, везано за присуство цивила или не?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Изражавао је чуђење да се све то десило уопште. Нисам ја њега испитивао, он је мене испитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имају ли чланови већа неких питања? Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајдемо од овог последњег. Да ли сте пуковнику, потпуковнику Димитријевићу у том разговору рекли за убиство овог човека који је заостао у колони?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Бринуо сам због последица могућих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта му још нисте рекли?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте му рекли за тај објекат који сте Ви осматрали и за те промене на том објекту који сте Ви посматрали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам, зато што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто му то нисте рекли?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што му нисам детаљно изложио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како да Вас разуме ако му детаљно не испричате све, кажете, имате утисак да Вас није разумео?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Човек је био у лошем стању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Био је у лошем стању.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је бесмислено да улазим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се због тога плашили последица или?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, сматрао сам да би то било сувишно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је по Вама било битно што сте испричали потпуковнику Димитријевићу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да се десила трагедија, да су људи погинули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите нам то, ето, укратко нам опишите, шта сте му Ви то рекли?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да смо дошли до детелине, да су људи ушли у детелину, да је дошло до експлозија и паљбе и да смо се извукли, тј. да су се људи извукли, да су рањеници одвежени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве паљбе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Пушчане.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са чије стране, ко је дејствовао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Као што сам рекао, паљбу је отворио строј војника који је био у детелини. О тој паљби говорим, а сматрао сам да ће се он касније много боље информисати пошто је имао велики број људи на располагању да испита и нисам хтео да се упуштам у детаље и да евентуално правим и себи проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били први који је о томе говорио?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко чекао ред или да ли је било гужве испред те канцеларије?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не, ја мислим да, ако је неко био, ако је неко давао, претпостављам да је било и пре мене људи, зато што сам ја доста касно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви некога видели да је изашао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, војник ме је само спровео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вас је обавестио, рекли сте, не знате, неко Вас је обавестио?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Неко од наших бораца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај неко од ових шест који је био?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите, колико је било тих Ваших бораца укупно?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На лицу места?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ту, да ли је то неко кога Ви познајете или кога Ви не познајете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Свакако га познајем, али не могу да се сетим ко је. Не би ми се обратио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако не можете да се сетите ко је, неко кога познајете, а како знате да није један од вас шест који сте били тамо?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што бих то сигурно запамтио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је тих људи које сте познавали од Ваших бораца, осим тих шест, а не можете да се сетите?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Познавао сам можда више од десет људи, или сам на лицу места тамо упознао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, од тих десет не можете да се сетите ко Вас је звао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Од тих, више од десет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је на том разговору са потпуковником Димитријевићем неко нешто записивао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, били смо сами.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте и пре Товарника и Ловаса учествовали у неким дејствима. Да ли постоји неки посебан разлог због чега нећете то да нам кажете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, то су лични разлози и не желим да проширујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ се изјашњавао оптужени, да је био у Тењу.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Мислим да нема разлога ни да уђе такво питање тужиочево у записник, ја бих стварно молио, знате, дајте да не водимо истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не водимо истрагу, па то нешто, да је неко боравио на ратишту.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: По ком основу интересује тужиоца што је он био на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није кривично дело, боравак на ратишту.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Али ја знам у ком смислу је то питање.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Могу да одговорим на неки начин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете, ја бих волео, него не знам да се консултујете са адвокатом.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја имам своје принципе чије су границе врло оштре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је то јако драго да чујем, баш зато и постављам то питање, због чега, шта је то што не можете да нам кажете, који је то разлог?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не желим да проширујем причу ван за шта ми се суди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу да Вас питам, са ким сте били тамо?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тамо где нећете да нам кажете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, није битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то исти људи који су били?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај који Вас је обавестио у Београду да сутра треба да кренете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Неко од мојих познаника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли неко кога не можете да се сетите или неко, а нећете да кажете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим. Данас је више од седамнаест година од тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И дан-данас не знате ко Вас је обавестио?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, требао бих да извршим своју истрагу да бих утврдио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да испитам једно педесет, шездесет људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то неки Ваш близак?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да није близак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће да Вас на такву ствар позове неко ко Вам није близак?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то био задатак?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то задатак требало Ваш да буде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За шта сте Ви стручњак, па је то требало да помогнете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, нисам ја као појединац био битан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, Ви кажете разлог због чега Вас, шта се то дешава тамо, па зашто Ви тамо идете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: А то хоћете? Човем ме је обавестио да војска има велике проблеме у том подручју између Товарника и Вуковара, да су војне колоне нападане, да су нанешени тешки губици и да су у питању диверзантске групе врло обучених људи са којима војска не може да изађе на крај, нити жели да ризикује своје људе у таквим акцијама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква су то знања која Ви поседујете и да можете да се супротставите диверзантским групама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Господине, пре свега воља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја поштујем вољу, али да би остали живи, потребно је још нешто.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Војнички и технички нисам неписмен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видим по овим знањима о минама, то сам, то ми је потпуно јасно. Каква су још то знања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим знањима, ја Вас молим да не питате, он се ни о каквим знањима о минама није изјашњавао, бар према овоме што имамо у предмету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, не, ово што сте га питали, он врло добро зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потезне, нагазне, то знам и ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Распршавајућа, ватрена, то изгледа одговор.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам то све научио напамет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што оно што смо учили у средњој школи, у војсци, нисам углавном заборављао као лоши ђаци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли имате Ви нека посебна знања и која су то знања због чега Вас зову да се супротставите диверзантима?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не бих могао да се изјасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју опрему сте задужили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Врло скромну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте неку специфичну опрему понели из Београда?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, нисам имао времена да понесем ни лекове, а било је предвиђено да се операција, не операција, да се акције изводе у шуми и мочвари, значи у тешким условима где су потребни лекови, антибиотици и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас је обавестио, ко, да су то шуме и мочваре?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тај ко ми је рекао да треба да се помогне војсци. Потпуно сам неприпремљен отишао тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, када сте задуживали опрему, да ли сте рекли да та опрема није одговарајућа за послове због којих сте дошли?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ко сам ја да се буним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, неко ко у мочвари и шуми треба да открива диверзанте.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Оног тренутка када сам добио полуаутоматску пушку и педесет или шездесет метака, мени је било јасно да од свега тога нема ништа, бар неко време, зато што се са таквим оружјем и таквом опремом не иде у озбиљне акције, осим у лов на дивље свиње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте у војној полицији?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је овај што је био окренут леђима убио цивила, тај за кога кажете да се необично понашао, да је можда био пијан, дрогиран, зашто га нисте ухапсили и разоружали?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, ускратите ово питање, он је по мојој рачуници, ово је инсинуација, ја не могу стварно тужиоца да схватим. Ја могу раније да будем и председник државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево да преформулишемо питање, зашто у том тренутку није реаговао на било који начин, убија се човек?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што бих морао да будем ментално ретардиран да покушам тако нешто, јер човек који већ држи, који се понаша апсолутно неконтролисано, који дивљачки убија човека беспомоћног и још увек и при том безобзирно пуца у беспомоћног човека, не обраћаш пажњу чак ни на околину коју је могао да угрози, јер је ту био огроман број људи на путу, он је могао да убије и остале, још некога од осталих људи присутних. Мене је то посебно запрепастило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо Вас зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није реаговао, није, а само опет код овог питања, да Вас ја питам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Како да кренемо, да изазовам међусобну палбу у групи од преко сто људи на малом простору, да будем кривац за педесет мртвих или не знам колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас, ако сам добро разумео, од тог човека због његовог стања у коме се налазио, је претила опасност и по све остале који су се тог тренутка налазили на том месту, па онда нема потребе да се сукобљавате са другима, када свима спашавате главу, па

Вас питам, зашто тог који је опасан, нисте елиминисали, на неки начин га разоружали, зашто га нисте?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Могућа је само ликвидација, али не зна се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некога обавестили од ових официра за које кажете да су се ту шетали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме је тај човек припадао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквој униформи је био?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Маскирној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којој?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Светлије боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је један од оних колико?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не могу прецизно да се изјасним, не могу са сигурношћу да кажем да је од оних жућкастих, али свакако је био другачији, униформа је деловала као нова, човек је спортски изгледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде овако, значи једни су партизани, једни сте ви, а ово су трећи жућкасти, да ли је то то?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, и још неколико неких некомплетних.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је сада ново.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, можда пар људи, ја сам то рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је сада нова група људи.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, није нова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази причате о две групе, овде избацујете.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Овако, испочетка. Маскирне шарене униформе, преовладавајућа зелена боја, маскирне шарене униформе, са више жутих и браон тонова, нас шесторица углавном у СМБ боји и можда два до три човека чију припадност не знам, који су били некомплетно обучени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је, коме је припадао тај, да ли овима за које сте објашњавали да су били у тим светлијим униформама, који су се доминантно некако, тако некако сте употребили израз?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, наметљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наметљиво. Колико је било тих наметљивих?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам тачно, али вероватно око десет, колико сам ја могао да проценим из положаја у коме сам био у колони, из места у коме сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они били сви у истој униформи, ти наметљиви?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да јесу и пар ових некомплетних.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, када кажете плашили сте се да не изазовете сукобе, да сте њему нешто пришли и разоружали га, на кога сте мислили, од кога Вам је претила опасност?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам коме је он припадао и ако бих ја реаговао према таквом човеку који већ има пуну пушку, ко би стао у његову заштиту и да ли би он пуцао одмах у мене. Ситуација је немогућа. Да је дошло до размене ватре, то би само могло да се реши разменом ватре, а у тој толикој групи људи, на малом простору, није то амерички акциони филм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ја Вас питам, зашто у том моменту нисте одустали да будете даље саставни део такве једне поворке, видите човек се убија, кажете, самовољно сте пошли, зашто тада нисте одустали? Хајде, не смете да реагујете, не знате, зашто се нисте једноставно окренули и вратили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Једноставно је то необјашњиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете да објасните?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је нека инерција и не знам, бринуо сам шта ће даље да се деси, да се ја повучем и да оставим своје колеге, то би било неприхватљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И неморално према мојим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Ви престајете да обраћате пажњу на тај објект на коме сте приметили неке промене?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, ја сам сво време осматрао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је у односу на ово где су људи скренули на супротној страни?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У тренутку дешавања у детелини, пре експлозије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сво време гледате лево?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, углавном, а повремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово се дешава десно?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно и повремено обраћам пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај човек је убијен иза?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, непосредно пре детелине, на, не могу да одредим тачно место, али, отприлике, непосредно пре детелине, али не могу да се прецизно изјасним, јер, мало ми је, мислим тај догађај мало сузио простор и време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада Вас ја питам, обзиром да је Вама доминантна ствар у том тренутку било то што сте приметили неке промене. Када Ви престајете да осматрате тај део терена или када сте схватили да не прети опасност више одатле?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја уопште нисам схватио да не прети опасност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте сада када се то десило, када сте се повлачили, да ли сте и даље осматрали шта је горе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: После паљбе, после паљбе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И пре и после и за време?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наставио сам да осматрам са групом војника која је прешла на леву страну и ушла у канал са леве стране пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли се нешто десило тамо?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, да ли сте некога од официра, како Ви кажете, упозорили на то?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам упозорио целу групу војника који су се нашли око мене, а на то су обратили пажњу и два човека за које сам ја изјавио да претпостављам да су официри, због тога што су ми деловали, због њихове реакције, јер су обратили пажњу или старешине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ако ја Вас добро разумем, ако Вас то добро разумем, значи, Ви осматрате леву страну, мислите да ови што су у детелини симулирају?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај позади пре тога убија, да ли Вам то некако иде заједно, сви ти догађаји, та Ваша озбиљност, ово симулирање, са десне стране?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Отприлике, след догађаја је овакав: ја сам почео осматрање и уочио промену на узвишењу за које нисам смео да кажем присутнима да сам имао утисак да се неки покрет десио, да не бих изазвао панику, јер су људи већ били довољно уплашени. Неколико тренутака после тога се дешава убиство и онда настављам осматрање са леве стране са тим војницима, а војска и затвореници улазе у детелину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада ћу мало брже да идем. Да ли сте у Тењи упознали Зорана Обреновића, званог «Аждаја»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не желим да говорим о догађајима пре овога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да, не о догађају, да ли сте га упознали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако оптужени има право да се изјасни да нешто не жели да одговори. То је ваљда прво што упозоримо свакога, да има право, да није дужан да одговара на постављена питања.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али сам човека познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, то, ја нисам питао за догађај, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, «не желим да одговорим», тог момента ту све престаје, то је његово право да на неко питање каже, не желим да одговорим.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Могу да одговорим на питање, да ли сам га познавао или не. Познавао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У саставу које јединице сте били ангажовани у Тењу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нећу да одговорим на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ко Вам је био командир?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Тењу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Одговор као и претходни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве сте униформе имали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Тењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, ако не жели да прича о том периоду, довољно је и Вама јасно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мени је жао што Ви ово схватате лично, ја не сматрам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не сматрам, само ето реците, нећу да кажем и једноставна ствар.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нећу да кажем. Ја се трудим да будем озбиљан, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам и када, осим овог у Београду, негде у Ловасу или негде успут, неко каже шта треба да буде задатак Ваше групе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У Ловасу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, или у Товарнику?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За Ловас никада нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задатак чега, нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те групе његове која је дошла?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Он је одговорио на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Товарнику, у Ловасу, успут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао за себе, а није рекао за групу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Апсолутно нисам знао за Ловас, као место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас, него Вас питам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За терен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За терен, осим овога што сте чули у Београду, везано за војску, да ли Вам је неко нешто објашњавао, шта та Ваша група треба да ради било где, тамо где идете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не. То ми је и било најчудније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да нам, ако се сетите, испричате, ове страже које сте држали, по колико људи, у ком интервалу, колико дана, када имате слободно?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нема слободно, слободан је само дан, а ноћ је за заседу и стражу. Групе су до пет људи или шест.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, то, ко је сачињавао Вашу групу, са ким сте Ви били у смени и са ким сте се мењали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисмо се мењали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, не можете да будете.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да бисмо се мењали, значи да би неко требао да држи заседу пола ноћи, а другу половину друга група, али када су мртве страже или те прикривене страже, заседе, нема замене, јер свако кретање открива положај и онда то губи сврху.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, онда објасните, ако можете да се, од када сте дошли у Ловас, шта сте радили, ког дана, које ноћи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То не могу да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде да кренемо уназад, у ноћ пре овог догађаја, кажете, били сте на стражи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Највероватније сам био на положају, на периферији села и то је североистични део села, североисточни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто кажете највероватније?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, нисам потпуно сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте потпуно сигурни да сте били на стражи или нисте сигурни локације на којима сте били?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам потпуно сигуран да сам био на стражи, али могуће да сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте заспали рано, били сте уморни после разговора са потпуковником, јер сте претходну ноћ били на стражи, то сте рекли.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, то је сигурно 95%.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па нисте то рекли, био сам највероватније уморан, па сам заспао, него сте рекли, био сам на стражи, значи то подразумева сигурност, а сада кажете, највероватније, па само.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, скоро да сам сигуран, скоро да сам сигуран, јер сам то јутро био уморан и невољан за било какву акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И до када то траје, од колико сати до колико сати траје та стража?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не могу да се, од првог сумрака, када је могуће, значи, од првог мрака када је могућ прикривен излазак на положај, до сванућа. Сада не знам у том периоду, то је октобар месец.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вас је то онда, ако сте ту ноћ били на стражи, шта Вас је то руководило, не знате задатак, није Вам јасно, не допада Вам се, чули сте коментар овог Вашег пријатеља, шта Вас је то руководило да кренете у задатак који не разумете, са људима које не познајете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Инерција, до последњег тренутка сам очекивао да нам се неко обрати и да нам подели муницију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, није се то десило, није се то десило, ни у месту ни хиљаду метара након тога, није се то десило ни након убиства овог човека. Шта Вас је задржало да останете ту, то Вас је питао суд малопре, слично?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја то не могу да прецизно објасним, али бринуо сам да ако одустанемо од акције, да ћемо бити обележени као кукавице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, Ваша група је, кажете, осим вас шест, бар ових које Ви познајете, сачињавају још бар десет, кажете, више од десет. Да ли то значи да тих више од десет су били кукавице?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се изјасним о томе, јер ја не знам из којих разлога нису се прикључили, нисам их све видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте их некада после питали шта су они радили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није Вас то интересовало?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: После догађаја ме скоро ништа није интересовало више, имао сам друге бриге, а не да вршим истрагу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите имена и презимена некога са ким сте били на стражи, са ким сте били на том месту, кажете, вас група од колико, пет?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На положајима око села?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту ноћ, претходну?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не могу да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ниједно име не можете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са Миодрагом Вукосављевићем сигурно, са њим сигурно, а не знам да ли је био Косијер. «Бата» није био зато што је био болестан, не знам, за Вукосављевића сигурно, за остале не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте «Бату» да је он Вама био ауторитет, иако није био командир или. Где се «Бата» тада налазио у том тренутку када сте ишли у ову акцију, кажете, да је био доле, болестан, а где је био?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Срели смо се испред школе и видео сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, не иде онај коме једино верујете, колико сам схватио, опет Вас питам, шта ћете Ви онда?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам разумео питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је «Бата» једини коме Ви верујете, једини који је неки ауторитет.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Он није једини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него ко још?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није једини, и Миодраг Вукосављевић. Веровао сам и осталим људима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, на почетку сте рекли да сте само «Бати».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да реагујете.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Имао сам велико поверење у њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он не иде, а Ви идете.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја знам зашто он не иде, зато што је био болестан, имао је упалу плућа и тада смо се срели, јер је он дошао у кухињу код војске да узме, да види да ли има вруће воде или чаја, да би попио лекове, јер су селу није било струје и било је, није било лако нешто скувати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте, када већ помињете ту храну, где сте се хранили, доручак, ручак, вечера?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У задрузи и у школи, првих дана у задрузи, а потом у школи. Објаснио сам због чега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од чега је то зависило?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, пре свега од расположења. У задрузи је увек била већа гужва, више људи се хранило и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то значи биле две кухиње или се то доносила храна у школу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Две трпезарије, да кажем, а храна се кувала у задрузи. Сада, не знам да ли је, не могу да тврдим, да ли је та храна која се кувала у задрузи, доношена и војсци или је војска имала своју кухињу, то нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неко време?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мада по квалитету, чини ми се да је то било из исте кухиње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неко време од-до када је био доручак, ручак, вечера?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да није било прецизно одређено, да се стално кувало, зато што људи нису ни могли да прате ритам због задатака и немогуће је ускладити активности дневне са, није то касарна. Значи, људи имају различите активности и немогуће је ускладити исхрану и активности у току дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да је у некој кући поред школе била смештена нека група добровољаца?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не. Па, ми смо били смештени, у згради прекопута школе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ту били смештени и «Бата» и «Аждаја»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: «Бата» сигурно, а за Обреновића не знам. Мислим да је и он смештен у зграду, њега сам слабије виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте задатке добијали од територијалне одбране. Како Ви то знате да је то територијална одбрана?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Претпостављао сам. Ако дође цивил и одведе нас на положај или човек у СМБ униформи, не могу претпоставити ништа друго него да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су стражарска места која Ви знате око села и у селу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам која су стражарска места, знам само положајно, у североисточном делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро положај на коме сте држали, Ви кажете, мртву стражу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можда на четири позиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према где?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Североисточни део села, мислим да је Опатовац на тој страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту био неки објект који је био нарочито интересантан?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, то су биле периферне куће и гараже и неки пољопривредни објекти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете четири локације.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да су можда на четири места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су још три?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја не могу прецизно да знам, то је потез од можда шесто метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, два пута сте.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нема карактеристичних објеката.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, два пута сте држали код задруге. Где?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Испред задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испред задруге. Где, на ком тачно то месту је било?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Испред капије, мада не знам да ли је улаз у задругу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то далеко од школе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мање од сто метара, угао школе, између угла од школе и капије, вероватно има сто метара или можда мало мање, а крајња ивица школе у тој улици до задруге вероватно педесет метара или четрдесет, али не могу са сигурношћу да тврдим, нисам мерио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате нешто о некој жестокој пуцњави у правцу школе вече пре овог догађаја?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Пуцњаве су се дешавале скоро свакодневно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али у правцу школе, разумели сте, да је нешто?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, било је неке паљбе, али ја мислим да је управо ноћ после догађаја била најжешћа паљба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре, пре Вас питам?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Е то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ноћ пре или нека ноћ раније, не после?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Више пута се дешавало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је нешто погодило зграду или непосредно испред зграде? Да ли Вам је познато нешто о томе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Погођен је прозор стана у коме сам ја спавао и зид, али то су вероватно у тој бесомучној размени ватре уплашених стража или пијани људи, не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када то, после минског поља?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислио сам, ја сам рекао, рекао сам да је било после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у истрази да је било после.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: После, али није, било је пре и знам да је зрно ушло у плафон и оборило део плафона, управо на кревет на коме сам ја спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте, значи, у том делу променили одбрану, то тврдите да је било пре, истражном судији сте рекли после.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам био сигуран, али знам да је било пре тога и по углу како су зрна ушла, очигледно да је из центра, да се ту

нешто дешавало у центру и вероватно неки неодговорни човек појединац или пијани, не знам. Мислим да није битно, јер није усмерено против мене. Ја нисам тада био у стану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је питање, зашто сте.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мада ме је чудила густина тог рафала, али мислим да је случајна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је питање, зашто сте остали у колони, ако сте видели све ово што се десило, сада Вас питам, да ли сте могли Ви без последица да изађете и вратите се из колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да напустим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, без моралних последица нисам могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко би Вас то морално укорио да сте изашли?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Судија, противим се оваквом питању, а Ви ускратите тужиоцу овакво питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја само молим да уважени колега, пре него што изговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се јави прво за реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ово личи на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добацавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на скретање пажње на опасна питања. Ко је тај од кога би Ви трпели морални прекор?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Никог посебно. Можда ми нико не би то изрекао, али бих се ја осећао кривим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред ким би се осећали кривим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Пред својим саборцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево адвокат Слободан Живковић се јавља.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја се сада јављам, Ви сте ми дали реч. Ја бих молио оваква питања да ускраћујете, мислим, стварно ово су питања која немају никакве везе са овим догађајем који се суде мом брањенику, а да ли је неко морално одговоран или није, то ћете Ви пресудити и да ли је неко извршио кривично дело, а не тужилац. И немојте да одобравате тужиоцу да било какве неке моралне норме он одређује окривљенима на овом суђењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја знам да трошимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, да не губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам да трошимо време, али није тужилац тај који моралне норме одређује, управо је окривљени тај који је поменуо моралну одговорност, а има нешто друго, да ће суд и без мољакања браниоца ускратити питање тужиоцу које је недозвољено, тако да разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, само да се не задржавамо, јер пуно времена губимо, а данас треба и раније да завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остало је сада, мада сте то више пута говорили, где су ти војници у колони, у строју, ти који нису ни партизани, ни Ваши, где су они били у тој колони?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим више у средини и у предњем делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како онда тај што је убио, да је остао позади?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није остао, он је дошао из предњег дела колоне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете то да нам опишете, како је то изгледало? Да ли је колона у покрету или је колона стала, и то сте нешто две верзије?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тада је стала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стала је због чега?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И човек је дошао, не знам, мислим да је чело колоне требало да уђе у детелину. Ја нисам видео због чега је стала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај у том, кажете, жућкастом, светлом?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Долази, долази по десној страни пута у односу на правац кретања из предњег дела и виче на човека, покојног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се налази покојник у односу, тог тренутка?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Он је пристигао и од зачеља је мало напред пошао, није био на самом зачељу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, умешао се у, хоћу да нам објасните, да ја не сугеришем.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Покојник?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Покојник је од зачеља колоне пошао нешто, не знам колико метара, напред, а ова војник је дошао из предњег дела колоне у сусрет њему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А с које стране колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са десне, са десне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са десне гледано према?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У правцу кретања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У правцу кретања?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, са стране детелине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте Ви то све видели, а гледате лево?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, нисам ја непрекидно гледао лево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је опасност, онда.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И привукла ми је пажњу та вика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо сам Вас то питао, Ви кажете да сте гледали.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Та вика ми је привукла пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, гледате догађај?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Човек је викао као да га је нешто ујело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, видите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да долази, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није само тачно да сте му видели леђа, него видите и лице тог човека који долази?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно је да сам му видео само, да сам његово тело видео из задњег десног угла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кажете, он долази са предњег?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дела колоне, овај убијен, долази.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја га учавам када је прошао моју раван, моју линију и отишао иза мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када је почео да виче?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, тада када је дошао у висину мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је рекао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, викао је јако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте Ви схватили, на кога он виче?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам уопште схватио о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете тог човека, сем те униформе, још нешто ближе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Делом је физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим оно на физички изглед, висок, низак?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Средње висине, сада тешко је то проценити, пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав, црн?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ошишан, плав?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим смеђ, ја мислим смеђ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смеђ?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И спортски грађен, али из висине не могу, јер профил пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко ошишан, а плав?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Профил пута је, пут нема раван профил, коловоз има лучни профил и ја сам стајао на левој страни, не знам висину на којој се он кретао, можда ми је деловао висок због различитог нивоа ивица пута. Пут мора имати нагиб због одводњавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки висок ошишан, плав, проћелав?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам размишљао много о томе, тај човек се тражио још од предистражних радњи. Једини човек, једини човек који је био ћелав, то је Зоран Обреновић, али не те висине која се овде помиње, од 200 цм. Зоран Обреновић је био висок највише 186 или 187, значи нешто вишљи од мене, тако да се не уклапа, не уклапа се у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тврдите да такав неко није био међу том?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам заиста размишљао много о томе, мислим да је то нека грешка или је перцепција сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Зоран Обреновић није био у тој акцији према овоме што сте Ви до сада?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не, сигурно, сигурно, видео бих га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Морао бих да га видим, ако не у кретању, онда када се то десило, морао бих да га видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је био обучен тај човек који је убијен?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам. Нисам могао да видим, зато што сам ја био на левој ивици пута, тај покојник и овај војник су били на десној, а између нас је била колона која је била сабијена, значи, није било, нису биле четири колоне, већ много више људи и ја сам само делимично могао да имам оптичку видљивост, јер су ми људи улазили у оптичку линију, ако разумете шта је, почео сам мало са терминима да компликујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте схватили да је тај на кога је пуцано, убијен?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, претпостављам, ја нисам видео да је он мртав, али јасно је да је, после такве паљбе морао бити мртав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колика је то удаљеност од најближег човека?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је било у групи, ја не знам, мислим најближи човек да је био метар до покојника. То ме је и запрепастило, зато што овај који је пуцао, он уопште није размишљао да поред покојника може да направи још много жртава. То ме је и запрепастило. Зато сам и претпоставио да човек није нормалан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је ова група скренула у детелину, да ли се она налази у домету евентуалног дејства, да је случајно неко био на силосу, да ли би били у?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислите из ватреног оружја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наравно, зато што растојање између, да кажем, средине детелине и силоса је око петстотина метара, а до првих

објекта не верујем да је више од 350 метара, тако да врло лако може да се дејствује поготово снајперским пушкама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то све указује на неку опасност да Ви будете изложени ватри, а опет с друге стране кажете да сте мислили да је то све симулирање или тако, посла.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: После убиства овог човека, ја сам схватио да од акције нема ништа, да су људи дошли у стање неке поремећености због шока, јер тако су се и понашали, правили су, груписали су се и правили су вишак покрета. То са таквим људима не може да се иде у акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам схватио да је група заустављена пре него што је убијен овај човек?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заустављена са којом намером, да ли је већ кренуло скретање у детелину?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја то не знам, ја не знам ни да ли је човек само стао или почео да скреће, ја то нисам могао да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули неку наредбу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, то је, кажете, седамдесет, а ако се сабије педесет метара.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Педесет метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како нисте чули наредбу, ако је било мање?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, како то да објасним? Једноставно нисам чуо. Не знам шта ту има да се објашњава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте када је онај врх колоне ушао у детелину и видели сте да они нешто траже и чули сте речи: «Ево је».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отприлике.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: «Ево», чуо сам «ево».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то даље или ближе од врха колоне, када је колона стала?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Растојање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Вас до врха колоне када је стала и од Вас и од тих људи који су сишли у детелину?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Већи део колоне је сишао у детелину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али, да ли ме разумете, растојање?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Говорите о растојању са кога посматрам удаљеност центра експлозије прве на левој страни или од чега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Вас.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, центар експлозије је на левој страни од нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од места где је тај човек рекао «ево је».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам видео тог човека уопште, ја сам само чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а после сте чули експлозију и видели експлозију.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Пао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то даље или ближе од оног места, од оног растојања између Вас и врха колоне пре тог догађаја?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не могу да се одредим, али мислим да је центар експлозије, није ни на левој страни, јер од мене, па удаљен, ја мислим четрдесет метара и више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да се врх колоне враћао према Вама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, он је скренуо десно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то четрдесет, а ово је више од четрдесет?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја кажем четрдесет, четрдесет или више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Више, шта значи више?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, може да буде шездесет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Вас питам, да ли је то било даље од растојања од чела колоне или не?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У тренутку када је колона застала?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумете ме, ја сам сигуран да ме врло добро разумете, само.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не, не разумем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не разумете ме? Могу да замолим суд да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас пита, онај тренутак када колона скреће у детелину, Ваша удаљеност у том моменту, да ли је била ближе или даље од удаљености када сте чули оно «ево је», за мину, од тог човека који је то рекао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Заиста, то су детаљи технички. Нисам ја вршио геометарски премер на лицу места, мислим, заиста, да узмемо сателитске снимке па да цртамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вас је асоцирало да је то минобацачки напад, а не мина?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, нисам могао да претпоставим да уопште има мина ту, а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, када су ови људи кренули да то траже и разгрђу и шта сте?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам имао представу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И када је неко рекао «ево је», шта сте у том тренутку помислили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ништа, чуо сам само «ево» и настала је тишина и после тога експлозија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда због експлозије Ви мислите да је то минобацачки напад?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, зато што сам видео два стуба црног дима који су, ја не знам растојање између тих стубова, али попречно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате искуства са минобацачким нападима?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немам, када су дејствовали по мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлично, па, да ли је претходи нешто том?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Звук.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био звук?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како онда ако нисте чули мислите да је минобацачки напад а без звука, а имате човека у пољу који каже, «ево је»; а пре тога разгрђу, како сада то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте само да повишавате тон, ја не дозвољавам никоме у овој судници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно, не повишавам тон, немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ако даље тако наставите, ја ћу морати да, без обзира што се трудим да не оптерећујем овај транскрипт, да иду питања преко мене.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сада ћу да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са поштовањем сваком оптуженом се обраћајте.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сада ћу да Вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, да ли сте протумачили да се са непоштовањем обраћам према Вама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само не желим да се овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам Вас нечим угрозио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било ко, ко повишава тон.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не осећам ништа лично.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Он не сме да каже.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да би требало да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато Ви слободно реците.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да би сада требало да се упустимо у техничке детаље неке за које нисте компетентни ни Ви, ни ја, значи неки стручњак из војске, али могу да Вам кажем да доласку, удару мине из минобацача, претходи звук. Звук мине може бити врло краткотрајан и нешто дужи, зависно од тога којом брзином мина пада, са ког растојања је испалена, са те минапутање, колико је теме путање. Знате, има много ту детаља и звук мине може да буде, ако је мина, ако се гађа са великог растојања или са високом путањом, да пада са 2.500 метара, звук који се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате око тога заиста да се задржавате, минобацачки напад ми није ни на који начин.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Бесмислено је улазити у детаље. То треба неко стручан да разјасни. Хоћу да кажем, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате даље у вези тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли, ја сам ово бележио прошле, на прошлој расправи, па може да се деси да је питан, па ја молим да ако је питан, овај, да ли је окривљени приметио виноград негде у близини те детелине, лево или десно?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са леве стране на падини која се завршава узвишењем на коме сам видео нешто што је сумњиво и сумњиви покрети, се налазило зеленило. Ја тада уопште нисам био свестан шта је, мислио сам да је неко ниско растиње. Сада знам да је то, значи са сателитских снимака које сам гледао ових дана, ту стоји виноград. Да ли је тада био или не, ја не знам, али сада је виноград.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али тада нисам знао да је виноград.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, нисте знали да је виноград, али да сада сте видели. То што сте видели, што нисте знали да је виноград, да ли сте то прошли када, да би ушли у детелину, да ли је оно остало иза Вас, иза колоне, иза чела колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, било је са леве стране још напред.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, напред лево.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пре ове колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли сте чули тада уопште на тим разговорима које сте имали и пре и после, за неки локалитет Бадњара?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је шума.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули за ту шуму?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Чуо сам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате где се налази?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сада знам, али тада нисам знао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је она далеко од ове детелине?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Хоћете садашња сазнања или ондашња?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Садашња, од детелине колико је далеко?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: 2.500 метара до 3.000.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Кажу 2.500 метара.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте се прошли пут изјашњавали, рекли сте да су вам тамо замерали у Ловасу да сте каснили. Да ли вас је неко дочекао када сте дошли у Ловас?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се, па, наоружани људи.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте радили ноћу, а дању нисте. Где сте проводили време током дана?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Спавао сам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Спавали? Овде је било и прошли пут и данас Вас је судија питала, око ових белих трака. Ко носи те траке, цивили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: наших или њихових?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Којих трака, наших или њихових?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Беле траке на рукаву?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Носио сам и ја белу траку, али на рамену.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте носили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јесам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А цивили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, наравно, они су носили око надлактице.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можете ли Ви да објасните због чега, откуд те траке, шта то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објашњавао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је била пракса, то је била пракса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговарате, то је објашњавао на почетку.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је, ово мислим да није, да ли је на неким кућама било некаквих белих, беле плахте или бели чаршафи или бели барјак у Ловасу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да сам на неким кућама видео избачене завесе беле.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на чијим то кућама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Како могу да знам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате, добро, питам да ли сте чули. Да ли сте приметили неког добошара тамо да нешто обавештава?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, то знам из поступка.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да. Прошли пут када је описивао, када је окривљени описивао колону која иде тамо према тој детелини, описивао је где иду цивили, а рекао је, ја сам то записао, да је, да су на тротоару с једне и с друге стране били неки наоружани цивили. Ко су, да ли зна?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Борци наоружани су били борци.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, на тротоарима, наоружани?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислите када је колона кренула?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кренула, да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да. Са колоном се са леве и десне стране кретао изван број радозналих бораца и цивила, и жене су неке биле.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су жене носиле оружје?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су били наоружани ти цивили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, борци су били наоружани, али било је.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У цивили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У распареним униформама.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате ко су ти борци?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Како могу да знам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, па питам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али ја мислим да су то били радознали људи који су се такође чудили шта се дешава.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Има та једна, формирана је колона, описали сте, у ком делу колоне се Ви налазите, да ли на почетку, или у средини или на крају?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Колона је прошла поред школе, кренула према излазу из села и ја сам се прикључио са Вукосављевићем на крају.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, пошто мислим да идем, могу ли да питам само једно питање, можда чак и забраните одговор. Бићу врло кратак. Ја се извињавам колегиници. Ако уступи, ево минут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кратко питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али врло кратко, а Ви ћете га зауставити, уз констатацију да знатижељни никада краја, заменика тужиоца, заступника оптужнице. Али да сам ја питао тако нешто, ја бих већ био душло кажњен а не опоменут. Ја питам, ја питам оптуженог, на питање тужиоца, он није одговорио, а не мора ни мени да одговори, неко га је ангажовао због његових способности и тако даље. Ја не питам ко, него питам, да ли је тај припадник неке службе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не? И подпитање једно, да ли има везе са људима и стањем у Шиду тај ко Вас је ангажовао?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала лепо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је лични познаник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, да ли се Ви крећете, како изгледа тај пут, да ли је земљани или асфалтни пут?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Асфалтни.

НАТАША КАНДИЋ: Ви код истражног судије кажете, овај, да када је, овај, када се чула експлозија мине, да сте Ви пали на земљу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам пао, ја сам заузео заштитни положај.

НАТАША КАНДИЋ: Али кажете да сте пали на земљу, па ја сада питам да нам кажете, како?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можда је грешка у транскрипту, али оно што се десило, да су сви залегли и ја сам залегао у заштитни положај, сагнуо сам се.

НАТАША КАНДИЋ: Када неко каже «ево», како Ви знате да је у питању мина?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја уопште не знам о чему се ради, нити сам рекао да знам да у питању мина.

НАТАША КАНДИЋ: Што бисте онда приметили када неко каже «ево»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што је била тишина.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви кажете да је тишина била после тог изреченог «ево»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тек после тога је била мртва тишина.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете, «ево»; па следи тишина.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наравно, и пре тога се.

НАТАША КАНДИЋ: А онда се неко баца. Е сада, ако кажете, да се «ево» не знате на шта се односи.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам рекао да се неко бацио.

НАТАША КАНДИЋ: Како Ви уопште примећујете да се нешто, да се неко баца?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам ни приметио шта се десило. Ја никада нисам рекао да сам видео да се неко бацио, ја сам само видео ефекат експлозије, на левој и десној страни.

НАТАША КАНДИЋ: Ви стално говорите. Што бисте онда приметили када неко каже «ево»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зато што је била тишина.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви кажете да је тишина била после тог изреченог «ево»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тек после тога је била мртва тишина.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете, «ево»; па следи тишина.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наравно, и пре тога се.

НАТАША КАНДИЋ: А онда се неко баца. Е сада, ако кажете, да се «ево» не знате на шта се односи.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам рекао да се неко бацио.

НАТАША КАНДИЋ: Како Ви уопште примећујете да се нешто, да се неко баца?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам ни приметио шта се десило. Ја никада нисам рекао да сам видео да се неко бацио, ја сам само видео ефекат експлозије, на левој и десној страни.

НАТАША КАНДИЋ: Ви стално говорите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, никакво активирање уопште нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Ви говорите о томе да се неко бацио на мину.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, то су сазнања тек накнадно од људи који су били присутни. Ја уопште нисам знао да се неко бацио, нити сам знао да је у питању, да су у питању мине, већ сам помислио да је минобачачки напад или напад ракетним средствима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви испред видите силосе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Колико су удаљени када долазите?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Петсто метара.

НАТАША КАНДИЋ: Шта видите, кога има тамо, да ли има бораца, да ли?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам никога видео.

НАТАША КАНДИЋ: Онда нам кажете да када је почела та неконтролисана паљба, да војници пуцају према силосу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете то мало да објасните, овај.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је адвокат Здравко Крстић напустио уз одобрење суда претрес, а мењаће га адвокат Војислав Вукотић.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам објасните, како Ви видите да значи, ко пуца према силосу, ко пуца у притворенике, шта Ви видите?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Одговорио је на претходно питање Вама.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја притворенике.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, није одговорио, овај, први пут се дотичемо уопште питања силоса. Он само каже код истражног судије да се пуцало према силосу, а уопште није ниједног тренутка расправљано о томе, молим Вас.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Рекао је да је видео обресе бетона, како опадају, како није, Вама је детаљно на то питање одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И причао је да се пуца у правцу леђа притвореника.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: И лево и десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И лево и десно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Преко притвореника.

НАТАША КАНДИЋ: Преко притвореника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам цитирала оно што сте рекли истражном судији, односно одговорили.

НАТАША КАНДИЋ: Још једном Вас питам, да ли видите, да ли је, да ли постоји могућност да неко са силоса пуца према притвореницима?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Постојала је сумња, ја то нисам уочио.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, када кажете – постојала је сумња, да ли то тада чујете Ви да неко, да неко каже да се пуца са силоса или на који начин долазите до те сумње?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не знам, неко је то поменуо, али ја заиста нисам уочио да се дејствује са силоса.

НАТАША КАНДИЋ: Али да ли то неко каже од добровољаца, или од војника?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, само сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Али, да ли то чујете овај пре него што ови војници почињу да пуцају према силосу? Да ли то чујете у вези са тим или када то?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, одмах после паљбе, значи не пре паљбе, после паљбе. Неко је поменуо да је сумњано да је пуцано са силоса, али ја апсолутно нисам уочио дејство.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите ко је то можда?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И нисам имао могућности да се усредсредим.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је то рекао да се пуца са силоса?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте са неким о томе после разговарали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам имао времена.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте неке рекли или да ли је неко Вама поново поменуо то пуцање са силоса?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте, данас сте и на питање тужиоца одговарали о томе како сте пошли у Ловас зато што сте добили информације о потреби да се војсци јако пуно помогне, па да је требало да идете у неке мочваре, тако неке опасне терене.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја уопште нисам пошао у Ловас.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да помогнете војсци, па онда Вас доводе у Ловас.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У подручју, у пограничном подручју између Вуковара и Товарника.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једном реците, значи Ви полазите да бисте на јако озбиљан начин у јако озбиљној ситуацији помогли, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Онда долазите тамо и кажете да Вам неко каже, ево то је тачно, кажете и пред истражним судијом, да када долазите у Ловас, да неко одмах каже да је село заузето и да нећете имати никаква посла.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И зашто смо дошли, да више нисмо потребни.

НАТАША КАНДИЋ: Ја могу да тачно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да, не сумњам да сам тако рекао, али људи су се са неким ни подаштавањем мало односили према нама и рекли су да смо закаснили и да нисмо ни потребни када смо већ закаснили, зашто смо дошли. Значи, одмах је направљена нека резерва.

НАТАША КАНДИЋ: Не, нисте то рекли у контексту да је било неке препирке о томе зашто сте ви дошли, него Вас неко обавештава да ту је село заузето, да нема, да нећете имати никаквог посла.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да смо сувишни.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да смо сувишни, практично.

НАТАША КАНДИЋ: Нема, не кажете Ви у том контексту, него само.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Само да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Па кажете само то, овај, да је речено да је село заузето и да нећете имати никаквог посла.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Онда ја питам, да ли када Вам је то речено, да наћете имати некаквог посла, да ли Ви онда, да ли се неко враћа, да ли Вама падате напамет да се вратите ако нема, шта ћете да радите ту ако нема никаквог посла?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је мало негодовања код људи, али су у разговорима са људима смо ипак очекивали да ћемо бити пребачени на терен где ћемо радити озбиљне задатке, јер ово што нам је дато да радимо, то су могли да раде и пензионери и то је мало било, да не кажем, понижавајуће за нас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви спадали у неке специјалце када кажете да?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Где?

НАТАША КАНДИЋ: Па уопште када сте одлазили на ратиште, када кажете, ово су могли да обављају неки пензионери, па онда намеће се као закључак да сте Ви припадали некој специјалној посебној категорији униформисаних?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам служио војску у војној полицији и то спада у категорију специјалних јединица у тадашњој ЈНА као и падобранци и граничари и диверзанти и противдиверзанти, рониоци и слично, ако мислите на специјалце у том смислу, али то је релативно.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте исто, и прошли пут на главном претресу и сада, да сте Ви, припадате територијалној одбрани на терену, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тако сам схватио.

НАТАША КАНДИЋ: Под чијом командом је територијална одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала, рекао је да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Под чијом командом би требала да буде, бар по систему општенородне одбране и друштвене самозаштите, главни носилац одбрамбених дејстава је Југословенска народна армија, а остале снаге полиција и територијална одбрана, су практично помоћне снаге које падају на терену где је ЈНА дејствује, под њихову команду. То је теорија, а како се на терену ствар развијала, ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само реците, ево ја се извињавам што питам за то раније, да ли сте раније када сте били у Тењи, носили на униформи ознаке, коме припадате, да ли је војна полиција, да ли је, молим Вас, ја

не испитујем, уопште шта је конкретно радио, само питам, да ли је, пошто се у униформи креће, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле неке ознаке.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли носи ознаке које показују којој формацији припада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде исто, да ли су.

НАТАША КАНДИЋ: Онда питам овде.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли могу сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У Ловасу нисам имао никакве ознаке, поготово због негодовања дела људи и нетрпељивости према петокраци, због непријатности смо скинули сви те петокраке. Ја нисам стављао друге ознаке, јер неки људи су очигледно били национално оријентисани, неки пројугословенски, а неки су још увек изгледа хтели да плачу због смрти Тита. Тако да не бих изазивао било кога и долазио у незгодну ситуацију, нисам носио било какве ознаке.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било уопште некога ко је рекао, можете да скинете, да ли је реаговао на то ваше скидање петокрака и?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било некога, ко вам је дао, рекао, дозволио да носите беле траке на рамену, траке? Ко уводи ту ознаку?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Цивил је дошао и поделио нам траке за обележавање, за идентификацију да припадамо нашим снагама. Траке су углавном, траке су биле беле, црвене, не знам, можда и жуте и мењали смо, мењали смо траке по бојама и по положају, да ли, или на десном или на левом рамену, како је већ било речено да тај дан треба да се носи.

НАТАША КАНДИЋ: А ко то каже, ко вам каже, сада бела трака?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Онај ко нам је донео траке.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, сада сте рекли да је било белих, црвених.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Вероватно и жутих, али не могу да будем сигуран.

НАТАША КАНДИЋ: Ко доноси траке тог дана када крећете у ту акцију да помогнете војсци?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За тај дан се не сећам да смо имали траке. Потпуно смо неспремни кренули и то је мене јако и чудило. Нисмо добили траке, нисам добио муницију, имао сам само тридесет метака или четрдесет. Нисам понео ни воду, ништа. Ја сам очекивао да нам се неко обрати и да нам изнесе, предочи задатак и да нам подели опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само кратко одговарајте на питања.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте метака понели?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тридесет до четрдесет.

НАТАША КАНДИЋ: А са колико метака сте се вратили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Такође, са истим бројем.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а оног дана пре тога сте, да ли вам је неко донео траке, када сте дошли?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Извините, нисам разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Пре 18.-ог, пре одласка на минско поље, када сте први пут добили траке и које траке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим првог дана.

НАТАША КАНДИЋ: Које траке, које боје?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да су биле беле.

НАТАША КАНДИЋ: И шта вам неко каже када вам даје траке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да тај дан ставимо на лево раме, чини ми се, али не могу да тврдим изричито, зато што не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто вам даје траке, зашто да ставите на лево раме?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да бисмо се препознали, да припадамо нашим снагама, јер могућ је упад уљеза који имају сличне униформе као ми, поготово зато што смо ми били већином, те наше снаге су биле распарене, нису имали комплетне униформе и могло би да дође до неспоразума и отварања ватре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кратко одговарајте на питања.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тешко је одговорити кратко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тада када сте Ви добили беле траке, да ли сви добијају беле траке, да ли беле траке носе и припадници ЈНА који се налазе ту?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За њих не знам, али.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било некога да сте Ви видели да је на својој униформи имао обележено да припада одреду «Душан Силни»; да припада ТО, да припада моторизованој бригади, не знам, неком, да је постојао натпис конкретне јединице, чете, не знам, одреда?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је доста ознака, чак са српским грбовима, чак мислим и погрешно урађених, а ја сада да препознам, заиста је то врло тешко.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је неко носио ознаке одреда «Душан Силни»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се, није немогуће, али ја се заиста не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви носили ознаке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам био без ознака, да не би долазио у сукоб са.

НАТАША КАНДИЋ: А Косијер?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате да сте видели на некоме ознаке «Душан Силни»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се, рекао сам да је могуће, али да се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажете да сте били и у војној полицији, то значи да сте се упознавали са одређеним правилима. Да ли је, да ли знате за то правило да онај ко носи униформу, увек мора да буде јасно чију униформу носи, коме припада, која је то формација или јединица, да ли сте знали за то?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Знао сам.

НАТАША КАНДИЋ: И само још ово питање, зато што оно како Ви говорите, тамо је било, неко је увео то правило да нема обележавања јединице, да се једноставно изгуби тај, то знање о томе, ко је из које јединице, коме припадају, носите сви беле траке или на основу тога што кажете, да нема обележавања, нема.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да сам ја то рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Молим? Не, ја кажем на основу онога што кажете, значи, нема обележавања, не зна се ко је из које јединице.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Траке не значе препознавање по јединицама или групама, већ по снагама, да ли су наше или не.

НАТАША КАНДИЋ: Не, траке су нешто друго, траке служе за обележавање, за губљење идентитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како гласи питање?

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела да знам, да ли је било оних који су носили ознаке, на основу којих се могло идентификовати коме припадају и на основу онога што каже оптужени, види се да није било то ознаке униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо елаборирали.

НАТАША КАНДИЋ: А беле траке су служиле управо за уклањање идентитета формацији којој се припада.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То није тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Беле траке служе за то, то је општепознато.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате даље.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Могу ли нешто да кажем? Можда није битно, можда јесте. На неким лицима су, нека лица су носила ознаке специјалних јединица Југословенске народне армије, то сам уочио, али очигледно да та лица нису могла припадати, значи, само су се китила таквим обележјима, јер је очигледно по узрасту, тј. по старости и

физичком стању и менталном стању, таква лица гарантујем да нису могли бити припадници тих јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где то причате, за када?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За Ловас, управо ово што госпођа инсистира да, значи, било је неозбиљних људи који су се китили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису припадали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Очигледно је да не може бити човек од 60 година припадник 63. падобранске бригаде, а при том.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте и кога, да ли сте уопште упознали некога са убиством овог човека које се догодило на почетку када сте кренули из села?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: После догађаја?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, Борисава Михајловића, када сам се вратио у место, њему сам објаснио догађај.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта је он предузео?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Знам шта је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац овог оптуженог.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Бранилац нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја бих само пар кратких питања. Да не остане забуна ако дозволите, судија, значи, мало једна кратка дигресија. Господин Стојановић је када је објашњавао тужиоцу рекао да је добио задатак од неког лица за кога неће да каже. Та реч «задатак» је мало видим изазвало овде одређену можда, да исправите то или не знам како, просто да ја не бих питао око тога.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јесам тако рекао?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте, баш тако.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, нисам добио задатак, добио сам обавештење да се спрема акција којом треба да се елиминишу те групе, значи добио сам обавештење, нисам добио задатак.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Рекли сте раније да сте задужење добили у ТО у Шиду.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да сте наоружање добили у Ловасу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да су пушке ваљда биле конзервиране и тако даље. Реците ми, када сте рекли задужење, мислите на то да сте задужени само униформама тамо и том основном опремом војничком?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У Шиду само униформе, у Ловасу оружје.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, не можете да се сетите ко Вам је дао оружје у Ловасу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, мислим да је дошао војни камион.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Војни камион?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али нисам сигуран.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Војни камион је био натоварен, претпостављам, сандуцима, са пушкама или како, да ли се сећате тога?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Претпостављам али нисам сигуран.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли Вам је познато, да ли је територијална одбрана Ловас имала камионе војне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја то нисам приметио, нити могу да знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците, та лица која су била на војном камиону, да ли су она била војна лица?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, нисам их видео уопште.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Који су делили пушке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се уопште ко је ту делио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сећате се само да је био војни камион, да ли је тако, само се тога сећате?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, приметио сам војно возило, било је више војних возила у селу тај дан и претпостављам да је из војног камионам не знам како би се транспортовало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте, ево само још једно питање, Ви сте се углавном упознавали са одређеним наређењима и тако даље преко некога од сабораца, колико смо схватили. Да ли сте некада добили званичну наредбу од територијалне одбране Ловас?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је некада неко представљен као званичан припадник територијалне одбране или руководилац територијалне одбране Ловас?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Никада нико?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, да ли је то био разлог да се Ви у Месну заједницу обраћате за потврду о томе да сте боравили на ратишту уместо у територијалној одбрани?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја заиста не знам, речено ми је да тамо могу добити потврду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Месној заједници?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Уопште не знам каква је организација.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Месној заједници? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада већ када смо код овога, пошто Ви као Месну заједницу мени описујете онај објекат који је прекопута школе.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Дијагонално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са, на стубовима и тако.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, са аркадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је то Месна заједница по Вама. Да ли сте ту добили ту потврду?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можда судија Ви нисте видели потврду, па сам ја можда отишао мало испред. На потврди је, не само да је у Месној заједници.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да сам у том објекту добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него је он другачије као објекат Месне заједнице, он представља једну другу зграду, не она која је иначе на фотодокументацији.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јасно је мени. Ја када сам рекао Месна заједница, ја сам мислио пре свега на печат који се налази на потврди. Ја мислим да Ви још нисте видели потврду, па због тога.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја имам овде и оригинал и копију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, приложите ту потврду.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам господине Стојановићу, ја немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да истражни судија Вам то није узео.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја сам нудио, али не знам из ког разлога. Постоји грешка у датуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо, грешка је за 10.10., да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Не, не, него стоји да је учествовао у ослобађању Ловаса, али није учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај оригинал, само да извршимо увид.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Хоћете да Вам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У торби ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је торба?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Овде је окачена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите из торбе, па да видимо и оригинал.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је списима предмета здружена потврда Месне заједнице Ловас са печатом Месни уред општине Вуковар места Ловас од 21.10.1991. године и то фотокопија ове потврде, а суд је извршио увид и у оригинал потврде која је идентична фотокопији и враћа оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, има ли још питања?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да пре поласка колоне, везано за минско поље, «морам да поменем да је пре тога била нека расправа међу тим војницима, мени се то уопште није допало. Ја сам видео да нешто није организовано»: То сте рекли на главном претресу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли можете да појасните, између кога је била та расправа, да ли сте нешто чули и колико се ја сећам и читајући у транскриптима, нисте то споменули у истрази, због чега?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није ме нико питао, али могу да објасним шта сам видео. Дошло је до расправе међу војницима и ја сам се удаљио. Мени је то било мало мучно и ја сам се удаљио, тако да нисам чуо о чему се расправља. Људи су улазили и излазили из школе, улазили су у школу и излазили. Мени је то оставило непријатан утисак.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Пре поласка колоне, рекли сте «држао сам се резервисано, нисам хтео да прилазим док се ситуација не разјасни, док не видим ко заиста води акцију».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Пошто сте кренули у акцију, кога сте видели да води акцију?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам видео, једноставно сам видео да колона креће и прикључио сам се, пребројао сам људе и прикључио сам се на зачељу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: После.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је неких.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Извињавам се.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је неких наоружаних људи који су се кретали са леве и са десне стране по тротоарима и када су дошли, практично је колона, чело колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, управо због транскрипта.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Практично чело колоне је врло брзо дошло до угла школе, јер је била дугачка колона. Неколико лица која су

се кретала, да ли по тротоару или по ивицама улице, су избила на чело колоне и имао сам утисак да су они, да они предводе.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: После инцидента на минском пољу, рекли сте да су дошла два возила, једно из правца Товарника, с једним официром, а пре тога је дошло још једно возило из кога су изашла три униформисана лица.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Обрнуто.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Обрнуто?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, прво је дошло возило из правца Товарника, чини ми се да је био један старешина који је, дошло је до расправе на путу и викао је, а нешто касније је дошло возило, мислим да је такође из правца Товарника, не могу да гарантујем, из кога су изашле три особе, мислим да су биле старешине или најмање да је један био старешина.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У каквим су униформама била та три лица, да ли су имали некакве чинове?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам уочио, али сам видео њихову реакцију, да су били пренеражени.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Каква је била њихова реакција, са ким су они разговарали, да ли су уопште разговарали са неким?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са војницима на путу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли су издавали нека наређења или су тражили нека објашњења?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам, био сам удаљен доста у том тренутку, тако да нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, ја Вас молим гласније.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Био сам доста удаљен од тог места и нисам чуо.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ви сте рекли да су били запрепашћени.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: да.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: На основу чега сте то закључили, ако сте били удаљени?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: По покретима и викали су или су разговарали вишим тоном, али имао сам утисак да су запрепашћени сценом као и сви остали.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: (адвокат окривљеног Влајковића) Да ли се сећате, какво су оружје имали људи у колони који су били у жућкастим униформама?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Аутоматске пушке.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, од оптужених, има ли неко питања? Изволите. Само мало сачекајте, браниоци нису још сви.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Пошто сам очекивала да се неко други од бранилаца јави, па нисам очекивала да одмах пређете на оптужене. Ја бих овако, цитирала би исказ оптуженог Саше на претресу од 19. септембра, страна 28. «Председник већа: колико је тих људи, да ли су сви ти притвореници били распоређени», кажете, «по ширини. Да ли су сви ушли у ту ливаду? Оптужени Саша Стојановић: Па, не знам, вероватно јесу, али не знам. Председник већа: реците ми, иза њих ко се налазио и на ком одстојању? Оптужени Саша Стојановић: Иза њих се налазила војска, на двадесет метара приближно, можда мало више, можда мало мање, а непосредно иза притвореника на левој страни група бораца вероватно шест, међу њима Косијер». Прескочићу ово између, даље: «Председник већа: да ли знате, који су то људи, тих шест? Оптужени Саша Стојановић: Косијер Зоран, Димитријевић Јован, али њега нисам уочио у тренутку кретања, него после експлозије, да га је Бачић извлачио. За њих двојицу знам да су били иза притвореника, а за остале не знам ко су. Председник већа: шта они раде?» Прескочићу опет и оптужени Саша «исто што и притвореници. Председник већа. Иду за њима и? И пипају ногама, бирају где ће да стану». Моје питање је, да ли је оптужени Саша Стојановић упознат са питањима која је поставио оптужени Зоран Косијер 16.11.2007. године сведоку Кресојевић Илији, цитираћу. «Окривљени Косијер Зоран: А ово, одакле Вам та информација да су ногама разгртали детелину, да није то информација са Б-92? Сведок Кресојевић Илија: Па, то је. Окривљени Косијер Зоран: То је информација са Б-92 из «Инсајдера» да су се држали за руке и ногама разгртали. Хвала». Да ли можете да се изјасните, шта је ово тачно, да ли Ваш исказ да је Косијер Зоран разгртао, пипао ногама и бирао где ће да стане или ова питања којима он оспорава да је то радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не разумем Ваше питање, уопште.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Разумео сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, само сачекајте, како гласи Ваше питање?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Моје питање гласи, значи, питањима које је Косијер Зоран поставио сведоку Кресојевић Илији, он оспорава да су се држали за руке и ногама разгртали детелину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно нам је, он оспорава, а шта је Ваше питање за овог оптуженог?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, моје је питање, да ли је као што је тврдио, Зоран Косијер пипао ногама и бирао где ће да стане, како је изнео на претресу од 19. септембра, зато сам и цитирала његов исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта га питате, да ли је тачно то што је изјавио на главном претресу?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, могли сте да скратите ту целу причу сада.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, морала сам да прочитам, нисам могла да скратим.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја се не сећам да сам изричито рекао за Зорана Косијера, да има такво кретање. Рекао сам да је већина људи имала такво кретање, а што се тиче држања за руке, уопште се не сећам да су се држали за руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то није ни рекао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зоран Косијер је непосредно пре експлозије био са Хрватима кроз напред на левом крилу. Он је по природи радознао човек и није волео да неко иде испред њега, претпостављам, не знам како другачије да објасним. Он је избио напред и ходао је са Хрватима раме уз раме.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Прецизираћу питање. Да ли сте видели да је Зоран Косијер пипао ногама и бирао где ће да стане?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је сада одговорио на то, да није баш сигуран.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хоћу, прецизно питање, прецизан одговор.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу то да тврдим.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је Ваш одговор не или не можете да тврдите?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да тврдим.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: На страни 35 у истрази изјавили сте да сте Ви и војска држали пушке на рамену и да није, нико није држао уперено оружје у цивиле. На страни 41 на питање истражног судије, а неко са оружјем у рукама, изјавили сте: не могу да се сетим, а на страни 29, на претресу, да су већина војника и добровољаца држали пушке ловачки, значи пушке у рукама са цевима надоле. Шта је тачно, како су држали пушке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У детелини или у кретању по путу? На путу су сви држали пушке на раменима, а у детелини су неки држали на раменима, а неки ловачки, значи није било једнообразно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: На главном претресу сте изјавили да сте били на зачељу колоне, а чело колоне, страна 24, седамдесет, можда је шездесет метара од зачеља и да нисте имали преглед по дубини колоне и да не видите Зорана Косијера, а на страни 27 и 28, непосредно, цитирам, «непосредно иза притвореника, на левој страни група бораца, вероватно шест, међу њима Косијер»: Питање, објасните измену исказа после скоро годину дана?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нема, госпођо нема ту измене исказа, једно је кретање у колони, а друго је кретање у строју у детелини. Кретање Зорана Косијера на левом крилу се односи на кретање у детелини, а кретање у колони је било кретање када ја нисам могао да га уочим. То је значи кретање у колони је на путу, а кретање у строју је у детелини фронтално. Да ли сам био јасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да, поставићу следеће питање: на страни 47 став 4 у истрази на питање заменика тужиоца, «да ли је могуће да је у првом тренутку када се скренуло у ту детелину, по ширини или дужини, већ пређено то поље од стране цивила»: Одговорили сте: «ја то не знам, ја сам смо видео тренутак експлозије и тренутни распоред људи». Питање, да ли можете да објасните Ваш одговор, да ли то значи да од уласка у детелину до експлозије, не знате шта се дешавало у детелини?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Чекате одговор?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам, нисам сигуран какво је кретање било пре фронталног покрета према силосу.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Како знате да је Зоран Косијер био иза притвореника, страна 28, са главног претреса, ако сте у истрази изјавили, страна 30, на питање истражног судије, јел било Ваших колега који су били иза ових цивила, питање се односи након уласка цивила у детелину, страна 30, први ред, а Ви сте одговорили: «Знам да је Јовица био напред са цивилима, да је војска била иза цивила», а да не знате да је између цивила и војске било некога у средњој линији. Шта је тачно, да ли оно што сте изјавили у истрази или на главном претресу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно је да се група од тих шест људи са Јованом Димитријевићем и Косијером кретала на левом крилу, непосредно иза цивила, на, мени је изгледало не више од три метра, два до три метра иза њих. А иза њих на двадесет метара се кретала војска. Значи ових шест људи се кретало практично са цивилима, али на левом крилу.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље оптужени Љубан Деветак?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Господине Стојановићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укључите микрофон, господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислио сам да је то обавио тужилац, а очито није. Занима ме Ваш полазак из Товарника, рекли сте аутобусом, па испред аутобуса је био неки «Лада» или нешто тако, који Вас је водио, шта?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам сигуран какво је возило било, али мислим да је било неко војно возило, нисам сигуран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То посебно питам због тога, што један од оптужених тврди да сам Вас ја чекао, не знам више у којем ауту, али има у његовом исказу у истрази, па Вас зато питам. Просто ми је невероватно да цивилни аутобус на том подручју 11.-ог ујутру иде путем без војне или пратње или водича.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је нелогично, а чињеница је да смо имали пратњу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А моја накнадна сазнања.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наоружаних људи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала. Моја накнадна сазнања говоре да вас је камион са оружјем пратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Ви сада њега питате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је тачно, да ли сте га приметили, не знате?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чак не знате ни из каквог возила је или вас је дочекало оружје у Ловасу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Претпостављам да је војни камион, пошто сам видео на улици један, али заиста нисам сигуран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, неважно. Рекли сте да сте из аутобуса запазили у висини економије. Када кажете економије, мислите на ту локацију где су ти силоси?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да сте прошли кроз војну рампу, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам сигуран да је била рампа, али је била контрола.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Војна контрола?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Војна контрола, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, то ја подразумевам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И било је неколико оклопних возила.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, е сада, имајући на уму то, мало ме изненадило када сте рекли да сте обратили пажњу на силосе, ту код те детелине, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када, посебно ако сте ту већ прошли, силоси су од војне контроле педесет метара.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Схватам питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви у војску сумњали, да су они евентуално горе некога ставили, па да вас гађају специјално, шта?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, пошто сам при уласку у село уочио да је, да се ту налазе оклопна возила и војна посада, а значи после седам дана колико је прошло од трагичног догађаја у детелини.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислили сте да сте напустили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, уплашио сам се да ће ова неконтролисана паљба према силосима, евентуално изазвати одговор, ако је војска још увек тамо. Нисам знао да ли су тамо или нису и бринуо сам да ако они сматрају то као напад на њих, да отворе ватру из аутоматских топова са транспортера и да нас покасапе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, задовољан сам. Успут само једна примедба за господина адвоката, опростите, не знам презиме. Са ових металних силоса не може креч и малтер да отпада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то није примедба.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Господин је рекао, спомињао је креч и малтер.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У односу на мој исказ, али ја сам рекао, силоси су метални, испред њих се налазе неки други објекти, зидани, који почињу на најближем растојању од неких 350 метара, значи, ја не знам да ли су то, да ли то припада економији или не, али било је зиданих објеката испред силоса.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је врло ниска зграда, фабрика «Боровска» која је фактички од те детелине десет метара удаљена, тај 'пут камени који сте Ви спомињали, је насипан ради фабрике да може да сировине и готови производи изађу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Од тачке одакле је отворена ватра, сигурно нема мање од триста метара.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, неважно је, него овако успут примедба.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али можемо да утврдимо са снимака или са топографске карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците, ако се добро сећам, Ви сте у својој изјави тврдили да у време доласка Вашег овај, да није било војске регуларне у селу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, ја сам рекао да је било и да сам видео тенк у центру села, али није ми било јасно коме је припадао, пошто су ознаке биле исписане четкицом белом бојом и мени непознати систем означавања, па сам посумњао да је хрватски.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, Ви за свих тих дана док нисте приметили ту војску у школи, овај, у шареним униформама, јел тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисте знали да у селу постоји војска која обезбеђује комплетно село?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Војска је све време била, отпочетка, али су, имао сам утисак да неке јединице долазе, неке одлазе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је Вама било познато, обзиром да сте ишли у те заседе које сте спомињали, да свих осам страна света је војска обезбеђивала, мислим на четири основна, исток, запад, север, југ и оно североисток, југоисток и шта ја знам?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја на положајима на којима сам био, нисам њих учовао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мало ми је чудно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ми смо били сами, ми смо били сами на тим положајима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да Вам кажем, јутро 11.-ог пре вас, по мојој информацији, пре Вас, свакако и сусрет је пре него што сам чуо за ваш долазак, са њиховим официром одговорним, су дошле.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На групу или на мене лично?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, јутро пре вас као групу, пре аутобуса, тог који сте спомињали, овај, јесу две чете дошле у село војске, те две?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Деветак, Вашу одбрану смо слушали. Ви можете да дате примедбу на његов исказ или да му поставите питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово је увод у оно што хоћу да кажем, ако дозволите. Просто мислим да су те заседе произвеле пуцњаву и једну анархију и да због тих заседа потпуковник Димитријевић је дошао у село. То сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јер не координирати са старешином у селу, командантом војске, мало је чудно, добро. Реците ми, ако сам добро разумео, цело време сте спавали кажете у тој стамбеној згради, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, јесте Ви улазили, излазили овај степеништем кроз ту, у ту зграду?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И када изађете и гледате у ту кућу, што је госпођа председница спомињала, зграду ту.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У коју кућу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ту што сте Ви рекли да је Месна заједница.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Хоћете да Вам одредим локацију те зграде?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не морате Ви мени, ја то боље знам од Вас. Изађете и леђа Вам је стамбена зграда, како Ви зовете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јасно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И када гледа прекопута, је та кућа коју сте Ви сматрали да је седиште Месне заједнице, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Него?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Прекопута школе, али мало дијагонално, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је са једне стране улице, а са друге стране улице?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: С друге стране улице је тај објект са аркадама, са луковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас он пита.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На то мислим, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Школа је када изађете с леве стране, ја сам рекао прекопута, школа је с леве стране када изађете из зграде, јел тако?

Када изађете из зграде.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Зграда има бочни улаз и задњи улаз, чини ми се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Бочни, бочни, како је он контра те стране која гледа у школу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Разумемо се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Онда сам лепо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, када изађемо, добро, не могу да се сетим детаља.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви икада погледали, окренули се овако и погледали по фронталном делу те зграде? Да ли сте видели да има терасу на првом спрату, терасу на другом спрату и тако даље?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Терасе су биле на, заиста за тај бочни део не знам, али за чеони део.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није, за фронтални, фронтални?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Значи, баш који гледа на улицу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, на ту главну улицу, не у школу.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Постоји тераса.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, постоји тераса.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви, кажете, одлазили сте доле, да ли сте Ви приметили да на тај први спрат неко улази, излази, да ли има народа, нешто се ту ради, дешава?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је активности, али ја не знам, за мене небитно, не знам шта хоћете да прецизирам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, то питам, да ли сте видели.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Било је активности, доста људи је ту се кретало.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово мало увода хоћу примедбу да кажем, ја сам 17.-ог управо на првом спрату где је та тераса била, у канцеларији, најмање до 23 сата никаквих пуцњева ни експлозија није било и не само ја, него било је са мном најмање пет људи. Значи да се доста тога измишља.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Примедба је, није питање.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам говорио о 17.-ом, нисам говорио о дану, Ви говорите о погоцима у терасу, у прозор?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам схватио да се ради о 17.-ом.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, нисам прецизирао датум, чак нисам био сигуран да ли је то било после минског поља или пре. Сада да кажем да је било пре, али не знам који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли после минског поља.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Јесам, јесам, то је грешка и знам зашто, по чему знам да је било пре.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми, да ли Ви нисте заиста запазили ко је то стигао и ко је дошао и које је то возило које је одвезло Јоцу, овај, оптуженог Димитријевића у болницу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам сигуран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Нисам сигуран које је возило.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је било цивилно возило, војно возило?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можете Ви да ми кажете ако знате, ја заиста нисам сигуран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја Вас питам, боже.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је прво возило које је дошло било пинцгауер, а после тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не питам Вас за прво возило, возило које је одвезло Димитријевић Јоцу у болницу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: После тога је било још једно возило цивилно, али ја не знам у које је смештен.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Прво возило које је дошло, мислим да је била кампањола или пинцгауер, у које су убачена два рањеника, а непосредно после њега је дошло друго возило цивилно, али ја не знам у које возило је Јоца смештен, јер је ту био приличан хаос.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, али то цивилно возило што је дошло, да ли знате ко је дошао у том возилу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не, апсолутно не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Рекли сте исто, овај, ако сам добро упамтио, у изјави својој да сте поднели некакав извештај, може се рећи и рапорт, обзиром да сте сматрали ауторитетом онога Михајловића «Бату», па онда се може да каже и да сте рапортирали му два пута, једанпут кратко, једанпут мало подуже, јер су га више интересирале појединости, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Него?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Него сам само једном њему објаснио, после доласка са.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да се мени неке ствари не чине, да сам добро запамтио.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па и мени се не чине.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Укратко, па ово, добро, неважно је, али мене, имам питање у вези са тим. Да ли сте му први пут рапортирали ту на детелини тој?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Где?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ту на тој детелини, на месту догађаја?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Он није био ту уопште.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду. Реците ми, молим Вас.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Човек је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако се сећате из тог времена, «Бата» иначе, колико је висок, отприлике, нижи од мене?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, не могу сада да проценим, мислим да је 180.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се слажете ако бих ја рекао између 165 и 170?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Рецимо да је приближно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Приближно прецизно?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Приближно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Преко 170 није сигурно, јер ја сам 175?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можемо да га измеримо када буде дошао овде.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не питам Вас, врло озбиљно Вас питам. Реците Ви мени из тог времена, да ли се прецизно сећате, колико је отприлике имао кила? Да ли је био онако здраво једар, што би Сремци рекли, мало већих образа, мало као трудница, шести, седми месец?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Рецимо 90 сигурно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Преко 90 ја бих рекао, између 90 и 100.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ваша процена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли бих погрешно ако бих рекао између 90 и 100, ја на пример?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се упустим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је носио овако испод пупка, извињавам се, овај, на изразу пупак, није, опасач, па му није, падао му стално, па је онда ставио и опртаче?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тога се не сећам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећате се.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али сам запањен Вашом меморијом и још неких сведока овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви виђали господина Деветака у месту Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хтео сам ја то да питам на крају.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не. Уствари, знам га пре овог процеса, али из средстава информисања, то сам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Која је «Батина» униформа била, мислим на боју?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим да је била маскирна.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи шарена, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте запазили некога из Ваше групе, односно условно речено, не могу ја одредити која је Ваша група, и других добровољаца или било којих неких паравојних формација да је више био неко окићен разновразним знамењем по униформи од њега?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Од «Бате»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И то се не сећам чиме је био окићен.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. А реците ми, да ли је овако мало црвенији био, подбула лица, мало набрекних очију, црвених?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немам утисак да је тако изгледао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А ко Вас је увео у ту кухињу у школи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећате се?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У школи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сами смо отишли, тако што смо питали војску да ли можемо да једемо тамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У које време?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, касније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Првих дана не сигурно, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није, не сигурно, који дан смо јели у кухињи човече.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тек после доласка потпуковника Димитријевића, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, не знам тачно, али после неколико дана.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Најпре «Бата», па онда и ви, његови, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Шта «Бата»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Најпре је «Бато» ишао са потпуковником, онда и ви његови, када сте видели и ви сте ишли ту, јер Вам је било ближе?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, Ви мене информисете, ја не могу да Вам кажем ништа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово је питање, нисам одговор дао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не могу да дам одговор на такво питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми молим Вас, да ли се сећате када сте се преселили из те стамбене овај зграде, овај, у кућу па одатле када изађете из зграде, десно, једно сто метара максимално, мање можда?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Преселили?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се преселили?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, ја питам, знам ја да су се преселили, питам да ли се сећа да су се преселили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја знам да смо непосредно пред повратак једне ноћи пребачени у једну кућу, не знам где је, био је мрак и не знам где се налази та кућа. Ту смо преноћили и сутрадан је био покрет.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећате неког човека, овако средњих година, у цивилу, у матилу дугачком, у шеширу који је дошао да вас замоли да се иселите?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мене сигурно нико није замолио и мислим да Вам је питање преамбициозно, ја заиста не могу да се сетим таквих детаља.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није, није то преамбициозно питање, ја Вас питам да ли се сећате.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја се дивим Вашом меморији, али поготову, с обзиром на године.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја се браним, па се морам сећати, јер да ми се мозак не суши, има документација, још више бих се ја сећао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не сећам се тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можда имам још питања. Значи, ипак се сећате да сте се иселили одатле?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да, али само једну ноћ смо били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мало више.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сигурно сам једну ноћ, ја сигурно само једну ноћ.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знате шта ми је, ја сам видео из папира и тако сам Вас доживео, ипак спадате у ред образованих интелектуалаца, јел тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не осећам се баш тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, ја тако сматрам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мало је преамбициозно, добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нешто сте у изјави говорили о оном пуцању са крова прекопута те радионице где се аутобус паркирао, да ли је тако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па ја не могу да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али нисам рекао да је са крова.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја нисам рекао одакле је пуцано, већ да је била пуцњава по објекту, али нисам видео одакле се пуца, да ли са крова или.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви били на објекту или у дворишту?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У дворишту.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У дворишту?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У углу дворишта, у дубини дворишта.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У дубини дворишта сте били?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте Ви приметили колика је ограда од зида и од те металне капије тог дворишта?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Око дворишта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сигурно три и по до четири метра.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се може са улице из стајаћег положаја пуцати на неког?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли сам ја рекао да је неко пуцао из стајаћег положаја?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, ја питам, питам да ли се може?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, треба да буде на вишој тачки.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На вишој тачки?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, да ли је Вама, зато сам нагласио да сте ипак Вас сматрам за интелектуалца, да ли је Вама логично да нека два младића са једном пушком пуцају на простор или на људе где их има најмање педесет, а они имају само једну пушку и знају унапред да не могу побећи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мени није логично.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала, немам више питања.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али то не значи да се то није десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неко од оптужених питања? Нема нико. Изволите, изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Говорили сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците оптужени Миодраг Димитријевић.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Димитријевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би било у транскрипту јасно ко поставља питања.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Говорили сте, овај, када сте дошли у село да сте затекли тенкове.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли бисте могли.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На уласку, на уласку, на улазу у село.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: То сам хтео да Вас питам. Да ли бисте могли да ми кажете, где сте све за време боравка видели тенкове, колико сте Ви видели и где су били размештени?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Када смо улазили у село, мислим да сам видео два или три тенка, два борбена возила пешадије са топовима 20 мм, а у самом центру села сам видео један тенк, «Т-55» са тим чудним ознакама због којих сам ја мислио да је хрватски. Касније сам видео после неколико дана видео сам пролазак пар самоходних топова од 90 мм, мислим да је ознака «М-18», али они, нисам сигуран, да су се задржали у селу.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала Вам лепо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За остало заиста не знам, нисам се много кретао по селу, тако да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Говорили сте о жестокој пуцњави, па сте се онда опредељивали, да ли је то пре или је после. Ја бих Вас замолио.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ког дана, релативно у односу на?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Из школе, из школе, на школу, односно у оквиру школе, е па сада, малочас Вам је госпођа председавајућа рекла да сте рекли, после догађаја, Ви сте раније изјављивали пре, ја бих Вас замолио.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И пре и после.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, не сећате се која је била жешћа, да ли је та пре или та после, да мало само направите?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Оне ноћи после трагичног догађаја.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: После трагичног догађаја? Хвала лепо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја имам утисак да су заратили наши између себе.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Имао сам утисак да су наши, дошли у сукоб наше снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате више питања? Има ли још неко питања? Ја сам хтела само да Вам предочим неке изјаве које су састави део истраге и сведока. Оптужени Драган Бачић је 28. маја 2007. године рекао – «Слободан Хрњачки, ја, Јован Димитријевић и један Хрват са брковима смо били на челу колоне». Да ли сте Ви тако нешто учили, с обзиром да Ви стојите испред школе и Вама колона долази у сусрет колико сам ја разумела?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ова лица била на челу колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, Бачића уопште нисам учео. Ја сам њега учео тек оног момента када је после експлозије извлачио Димитријевић Јована, уопште нисам знао да је ту, да је учествовао у догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Љубан Деветак када је износио своју одбрану 15. октобра 2007. године, рекао је да је Борисав Михајловић звани «Бата» са аутом се кретао иза зачеља колоне и пратио ову колону?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Према силосима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пошто сте Ви били на зачељу колоне?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се Ваш претпостављени кретао иза или тај који Вам је ауторитет, да ли сте Ви то учили?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: И да је изашао из села за нама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да је пратио ту колону?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто изјавио сведок Слободан Грубач, један кувар који је радио у задрузи. Он је у свом исказу од 25.07.2007. године рекао «Бата је «Стојадином» пратио ту колону»?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није ми познато, нити ми је познат тај Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Зоран Косијер је изјављивао да су, каже «водили смо заробљенике у правцу кукуруза и винограда да позову своје комшије и родбину да се предају»; то је рекао 30. маја 2007. године истражном судији?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама тако нешто познато да су вођени људи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се предају, да позову своје да се предају, мисли се на хрватске неке?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: О којим притвореницима говоримо сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове, ове, о којима прича.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У детелини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једини.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У детелини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, уопште се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радован Влајковић и Радисав Јосиповић су у својим одбранама овде на претресу и раније у истрази помињали да су

војском командовали, да је неки добровољц из «Душана Силног» командовао војском. Да ли сте Ви тако нешто приметили, то би било врло необично и сигурно би тако нешто уочили. Да ли сте Ви приметили да неки добровољац командује војском?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Апсолутно немам такво сазнање и уопште не знам ко је управљао колоном и просто ми је невероватно да не може да се идентификује човек који је урадио то да је скренуо људе у детелину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када Ви не знате, ко ће да зна, не знате Ви који сте били тамо.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Али, ипак је невероватно. Ја знам за себе зашто не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ови други не знају?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није ми јасно зашто други, зашто неко не зна ко је био непосредно поред тог човека, то ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Милан Цоњар на записнику од 13. септембра 2007. године, иначе један од преживелих цивила хрватске националности, тврди: «Саша је име војника по чијим инструкцијама је вршено разминирање, имао је СМБ униформу».

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то на Вас односи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, то мора он да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Вас. Он каже, зна, чуо је то име Саша, јер га је његов надређени ословљавао са именом Саша.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је немогуће. Није било надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томислав Шелебај 23. новембра 2007. године такође тврди да је Саша имао двоглед и да је давао упуте за разминирање. Па Милан Радмиловић 22.11.2007. године тврди такође да сте имали двоглед, не Ви него Саша неки, СМБ униформу, да је давао упутства за разминурање и тако даље и тако даље. Да ли сте Ви тај Саша кога ови људи спомињу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Можда је у питању нека замена идентитета или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Емануел Филић, сведок саслушан 12.07.2007. године, каже: «Неки Саша из Београда је рекао да се ухватимо за руке и да ногама тражимо мине»:

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То је тек неозбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немогуће да то има везе са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И између осталог ови људи, ови сведоци, спомињу да је било држања за руке, да су се само они кретали, а да су ови други стајали, значи војска да је стајала.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Иза њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да није било тог покрета како Ви објашњавате, да су сви у покрету, него да су само они Хрвати, цивили, да су се они кретали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Па, су они крећући се напред, освртали се и гледали шта војска ради иза њих. То је нелогично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тврде и да су ишли прво по ширини детелине, а после по дужини?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: За то не могу да се изјасним, заиста не знам, али за овог да се војска није кретала, то је апсолутно нетачно. Војска се кретала за њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они тврде да су ишли прво по ширини, значи морали су да се окрену, ако су после ишли по дужини.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У то не могу да улазим, заиста не знам, нити ми је јасна та ситуација пре овог фронталног кретања, али ако говоримо о фронталном кретању, где могу да се изјасним, категорички тврдим да се група добровољаца, ових добровољаца кретала са Хрватима непосредно иза њих на два до три метра, а војска на двадесет метара, такође фронтално, значи сигурно су се кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од војника, да не цитирам само изјаве ових сведока хрватске националности, један од војника Милан Малетић 03.08.2007. године у истрази тврди, да је управо речено, пре тог покрета цивила – «ко наиђе на мину, да дигне руку и да каже – ево је». Да ли сте Ви тако нешто чули?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, ја сам само чуо, «ево», а уопште не знам какве су инструкције имали и зашто су то радили, апсолутно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се током целе ове акције, пошто неки, многи од ових војника спомињу неко лице, висок, крупан, ћелав, плав, да ли је био такав неки?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је у питању нека грешка или да је, мислим, немогуће, морао бих да приметим таквог човека са пушкомитраљезом «М-53»; да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немогуће, морао бих да приметим тог човека. Ја сам дуго размишљао о томе и заиста на лицу места није могуће да је такво лице било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево један од ових људи, овај Кресојевић Илија.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Немогуће да, једино, једино ако је био, једино је могуће да је био на челу колоне и да се непосредно пре експлозије или после експлозије удаљио, а да је отишао или напред или негде са стране, никако није могао да се врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви таквог уочили нисте?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тако да разумем Ваш одговор?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, не може то да се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од ових, Кресојевић Илија, то је иначе Србин из места Ловас, који тврди да је тамо био.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са брковима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Са брковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли је са брковима, ја га нисам видела, 16.11.2007. године дао је изјаву у истрази, он тврди да је исто тамо ишао на то минско поље, односно на ту ливаду, на тај задатак и тврди да само су се цивили кретали по детелини. То је у његовом исказу датом истражном судији.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Апсолутно није тако. А у ком својству је он био на лицу места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да га је послао Љубан Деветак да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли је био борац или цивил или заробљеник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо видети када буде дошао у судницу, он тврди да је један од тих мештана.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Апсолутно, ја сам човека видео, упознао у поступку, потпуно ми је непознат човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нешто што бисте изјавили, односно има питања адвокат Гордана Живановић.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих Вас молила, господине Стојановићу, само да ми кажете, да ли сте, ако се ја добро сећам, рекли да сте током тог кретања колоне, у једном моменту уочили Димитријевића негде на средини колоне и да га након тога више нисте видели до момента када је извлачен са минског поља после рањавања?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: То сам изјавио да сам уочио да сам га видео само у једном тренутку.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само бих молила Вашу пажњу да усмерите у том секунду. Значи, уочавате га у току кретања те колоне на кратко?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих Вас молила само да ми кажете, да ли има он шлем на глави?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да не, нисмо имали шлемове.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте имали шлемове?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ми сигурно нисмо, али нисам чак сигуран ни да је војска имала.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, пошто је судија.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мада заиста што се тиче шлемова, мало ми је нејасна ситуација, не могу категорички да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, шта је имао на глави?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, не сећам се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Питам конкретно због шлема, јер исказ једног од сведока који је учесник и преживели са минског поља, тврди да је колоном руководила особа која је имала шлем на глави.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, ми нисмо имали шлемове.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Следеће што ћу Вас питати, то је да ли се сећате, да ли је Јован Димитријевић имао било какве ознаке чинова по својој гардероби?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Не, то није нико од нас имао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ово питам због тога што један од учесника преживелих са минског поља у свом исказу, нећу да цитирам, каже, био је неки поручник.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Сигурно нисмо имали чинове, ни Јован Димитријевић.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Онда ћу Вас питати, само још ово, извињавам се, само да се сетим.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Само полако, тек сам се загрејао.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па, да, видим, тек три сата стојите. Добро, нећу Вас ништа више питати, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то, за ова питања, с обзиром да сте се Ви различито изјашњавали везано за положај Јована Димитријевића, тамо на тој детелини, рекли сте прво на страни 30 записника из истраге од 24.09.2007. године – «знам да је Јовица био напред са цивилима, у линији са њима» и тако даље и тако даље. Тада нисте спомињали Зорана Косијера, па после тога, на истом том записнику негде 80 страна, кажете «нисам уочио где лежи Јовица, видео сам када је био извлачен из те

њиве». Значи, једном се изјашњавате да сте га видели у тој линији са цивилима, али после кажете, видели сте тек када је био повређен, па нам сада коначно разјасните, када Ви њега први пут видите везано за детелину и где је био у тој детелини?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Засигурно, у детелини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Засигурно после експлозије, а ово када сам изјавио да се кретао, да сам га видео пре експлозије, то је претпоставка после накнадног сазнања да га Бачић извлачи из детелине, значи да је учествовао у оној групи која је била непосредно иза цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда истражном судији рекли то на 30 страни што Вам ја цитирам, «знам да је Јовица био напред са цивилима». Истражни судија каже, «био са цивилима?», Ви кажете, «да». Шта то значи, напред, у истој врсти са њима или, Ви кажете, у линији са њим, па онда кажете, била је нека линија и која иза њих. Па онда доле кажете, «Јовицу сам одредио, па положај после његовог пада када је рађен». А овамо на 80 страни Ви тврдите, «нисам уочио где лежи Јовица»:

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Уочио сам где лежи када га је Бачић извлачио. Тада сам видео да, тада сам одредио његов положај, засигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд онда знате да је он био у линији са цивилима и тако даље и тако даље, ово што сте спомињали?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви значи уочавате њега када га Бачић извлачи?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате ово што сте причали да је био у линији са цивилима и тако даље?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Прво да разјаснимо ту линију, то је релативан појам, значи релативно у линији, пошто су били два до три метра иза њих, практично су били заједно испред војске, значи то линија, то је релативно, релативно одређено. А оно када сам рекао да сам га уочио да се креће непосредно иза, то је, уствари, ја сам ретроактивно овај, логички дошао до тога, јер чим је извучен са положаја где су лежали Хрвати који су пали, значи да је непосредно пре тога морао бити ту и да је морао бити у тој групи која се кретала иза Хрвата, јер није могао да прелети двадесет метара или тридесет у тренутку експлозије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: О томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ипак је, сада је већ седамнаест година од тога, није то лако, те слике су доста и магловите. Ја сам запањен, ја сам запањен меморијом неких сведока овде и оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Стојановићу, имате ли још нешто да изнесете у своју одбрану, што Вас нико није питао, а Ви ето сматрате да је то битно да истакнете?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У тренутку када је, овај, када је колона кренула из центра према излазу, тј. према, да, према излазу из села, ја сам се јако колебао да ли да кренем, зато што сам био уморан, није ми била јасна ситуација и збуњивало ме присуство толиког броја људи, тих цивила, притвореника. Свакако нисам знао да може да се деси нешто опасно, јер сам мислио да ти људи иду на неке радове, а да успутно са нама иду, тј. са војском. Да сам знао да ће се десити тако нешто, најмање што бих урадио, то је да бих се, да не бих учествовао у, не бих се прикључио, а највероватније да бих предузео неке мере да узбуним и обавестим некога ко би могао то да спречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули за те радове, па сам Вас ја питала, зашто то одмах нисте рекли истражном судији, откуд сада ти радови, а Ви сте помињали неке радове у силосу, а реците ми, да ли тај асфалтни пут води до силоса, да ли сте могли асфалтним путем стићи до силоса?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто, јел Вам није то прво изненађење за Вас било, да се не иде даље асфалтним путем према силосу?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Наравно, тада је већ било, тада смо већ били одмакли од села и нисам, практично да нисам имао избора, значи кретали смо се по некој инерцији и след догађаја је био невероватан, значи догађаји који су почели од оног убиства, па даље су били, једноставно, потпуно невероватни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и 35 минута и биће настављен дана.

*16. октобра 2008. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.*

НАЛАЖЕ СЕ тужиоцу да прецизира доказни предлог из тачке 3. оптужнице и то тако да нагласи име, презиме и адресу оштећених чије саслушање предлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом доказном предлогу у тачки 3. Ви сте навели да предлажете да се родбина нека свих ових седамдесет људи који су погинули саслуша. Било ко да је предложио, ја бих тражила и од бранилаца, име, презиме, адресу. Ми то немамо, оштећене, најближу родбину убијених лица. Ја очекујем, оштећене, оштећене, ја очекујем име, презиме, адресу до краја овог октобарског суђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА